ufo-nyt

SUFOI ©

46. årg. 2004 1. kvartal Nr. 1

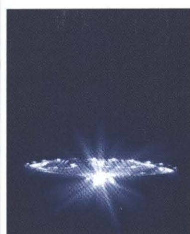
Orberne kommer!

Kan vi finde marsboerne?

Bortført af aliens eller drømme?

Gyser-forfatterens ukendte verden

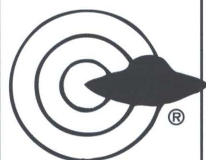

Forsiden:
Steven Spielbergs Emmy-belønnede mini-serie "Taken" handler om alien-bortførelsesfænomenet og vises 10 tirsdage på CANAL+ med start den 3. februar 2004 kl. 20.00. Hvert afsnit har spillefilmslængde. Første afsnit blev vist i Grand Teatret i København den 20. januar ved en særforestilling arrangeret af CANAL+, SUFOI og Politiken Plus. Seriens officielle hjemmeside er: http://www.scifi.com/taken/
(Filmstill fra TAKEN © DreamWorks Television)

Indhold

Foredrag?

Du kan holde dig orienteret om SUFOI's arrangementer på vores hjemmeside www.ufo.dk
Klik ind på: http://www.ufo.dk/aktivit/aktiv-dk.htm

Skandinavisk UFO Information

SUFOI
Postboks 6, DK-2820 Gentofte
giro 9 11 77 25

Elektronisk post til SUFOI:
Du kan kontakte flere af SUFOI's repræsentantskabsmedlemmer på vores hjemmeside: *www.ufo.dk*
E-mail: info@sufoi.dk

SUFOIs formål og ledelse:
Se side 3

Copyright:
© SUFOI 2004
Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den ansvarshavende redaktør.

Kopiering fra UFO-Nyt er kun tilladt i overensstemmelse med overenskomst mellem Undervisningsministeriet og Copy-Dan.

De i UFO-Nyt offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af ufoforskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at foreningen hæfter for de fremsatte meninger.

Ansvarshavende redaktør:
Kim Møller Hansen

Redaktionel medarbejder:
Ole Henningsen
e-mail: *oleh@post1.tele.dk*

Tegnere tilknyttet UFO-Nyt:
Henrik Klinge Pedersen, Bo Møller Hansen og Kari Rajanen

Produktion:
Sats og tryk: Glumsø Bogtrykkeri A/S - 57 64 60 85

Distribution:
Avispostkontoret, København V.

Annoncer:
Redaktionen modtager gerne reproklare annoncer på produkter, der vedrører bladets emnekreds. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse til bladets redaktør.

Artikler:
Redaktionen modtager gerne artikler. Send os først et brev og fortæl, hvad du har lyst til at skrive om, så du ikke bruger tid på en helt færdig artikel, som vi måske ikke kan bruge. Da bladet udgives af en forening med begrænsede ressourcer, kan vi ikke udbetale honorarer for offentliggjorte artikler.

Udgivelsestidspunkter 2004:
I 2004 udkommer UFO-Nyt 16. februar, 17. maj, 16. august og 15. november.

Abonnement:
UFO-Nyt udkommer med 4 numre årligt på hver 24 sider. Abonnementsprisen for 2004 er kr. 267,00. Beløbet indbetales på giro 9 11 77 25 til SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-Nyt kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 70,00 (i alt kr. 337,00). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland, Færøerne og alle øvrige lande.
Ønsker man at sikre sig mod fremtidige prisstigninger, kan vi tilbyde et 5 års abonnement (2004-2008 incl.) for kr. 1.335,00. Med kuvertservice bliver prisen kr. 1.685,00.

Adresseændringer:
Adresseændringer bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOI's medlemsarkiv:
Jan Hansen, Posekærvej 42, 6200 Åbenrå.

**UFO-Nyt udgives af Skandinavisk UFO Information (SUFOI) ❍ Postboks 6 2820 Gentofte ❍ tlf. 70 20 11 22
SUFOI reg. nr. 3148/3149 ❍ ISSN 0049-4976**

Skandinavisk UFO Information
SUFOI
Postboks 6, 2820 Gentofte

Formål
1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOI's opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufofænomen forstår vi en beretning om et himmelfænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af repræsentantskabet.

Formand
Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Områdeansvarlige

Rapportarbejde
Toke Haunstrup, Skippingevej 25, Særslev, 4460 Snertinge. 59 26 89 79-13.

Udgivelser
Kim Møller Hansen

Informationsarbejde
Peter Nørgaard, Lyngbygade 86, st.tv., 8600 Silkeborg. 86 82 64 02.

Hjemmeside
Flemming O. Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup. 86 22 53 24.

Øvrige repræsentantskab

Per Andersen (regnskabsafdeling), Jyllingevej 111, 2720 Vanløse. 38 71 96 64.
Jørgen Bengtvig (arkivar), Galgebakken Skrænt 3-15A, 2620 Albertslund. 43 64 44 69.
Torben Birkeholm, Aadalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 98 14 70 97.
Jan Hansen (ekspedition), Posekærvej 42, 6200 Aabenraa.
Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 54 94 11 69.
Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.
Asle Nielsen Vestervold 7, 2. m.f., 7800 Struer. 40 72 11 17.
Bo Nielsen, Søndermarken 1, 8752 Østbirk. 86 28 31 91.
Susanne Skovlund, Kærhøjgårdsvej 2, 3540 Lynge. 48 18 94 49.
Lars Thomas (konsulent), Ægirsgade 49, 3.th., 2200 København N. 35 83 84 81.

Fokus på alien-bortførelser

AF KIM MØLLER HANSEN

- Har du prøvet at vågne om natten med en fornemmelse af, at der er et fremmed væsen i værelset?
- Har du oplevet en periode på en time eller mere, hvor du ikke kan huske, hvad du har lavet?
- Har du nogen sinde haft en fornemmelse af at flyve gennem luften uden at vide hvorfor og hvordan?
- Har du set usædvanlige lys eller ildkugler i fx soveværelset uden at vide, hvor de kom fra?
- Har du opdaget mærkelige ar på kroppen uden at huske, hvordan de opstod?

Og nej, dette er ikke en test, der skal vise, hvordan du måske havde det natten efter en festlig nytårsaften. Disse fem spørgsmål blev i 1992 stillet til næsten 5.947 voksne amerikanere.

Forfatterne bag undersøgelsen havde opstillet det kriterium, at "når en udspurgt kunne svare 'ja' til mindst 4 af de 5 spørgsmål, er der en stor sandsynlighed for, at personen har været bortført af en alien".

Ud af de 5.947 personer, som blev interviewet, havde 119 (svarende til 2%) svaret ja til 4 eller 5 af spørgsmålene. Da den befolkning, som blev repræsenteret af de interviewede, var 185 millioner, var det totale antal 3,7 millioner. Altså blev undersøgelsens konklusion, at næsten 4 millioner amerikanere har været bortført af aliens.

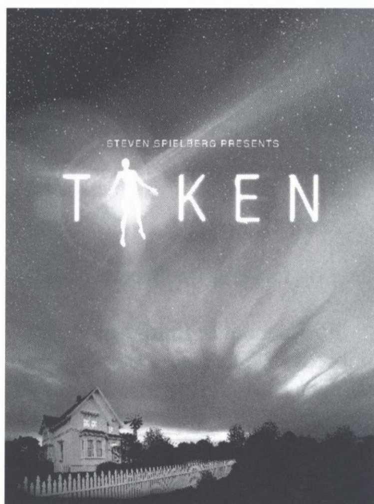
Har disse mennesker virkelig været bortført? Eller kan der findes en anden og mere sandsynlig forklaring? Det har englænderen Susan Blackmore undersøgt nærmere. Blackmore er psykolog og har igennem 30 år forsket i paranormale fænomener. I artiklen "Bortført af aliens eller drømme?", som begynder side 4 her i *UFO-Nyt* går hun bortførelsesfænomenet kritisk efter i sømmene.

Siden 1957 har vi i Skandinavisk UFO Information indsamlet mellem 10.000 og 15.000 ufo-beretninger i Danmark. Vi har endnu ikke haft ét eneste bortførelsestilfælde i Danmark. Men fænomenet kendes i England, Australien og Canada - og ikke mindst Sydamerika har en lang og farverig tradition for bortførelser.

Fænomenet er imidlertid mest udbredt i USA. Det er der ikke nogen enkel forklaring på, men måske en kombination af flere. Lad mig blot nævne tre:

1. Den første forklaring handler om *mistillid*. Der er i USA en udbredt mistillid til myndighederne. Det giver grobund for mange *konspirationsteorier*. Myndighederne kender sandheden om dit og dat, men bruger ufine metoder for at skjule den for folket. Måske samarbejder de endda med aliens. Denne forkærlighed for konspirationsteorier spiller også en vigtig rolle i tv-serien "Taken", som i øjeblikket vises på Canal+ (*www.canalplus.dk*).
2. Den anden mulige forklaring handler om *angst*. Det amerikanske samfund er til en vis grad præget af angst. Filmproduceren og forfatteren Michael Moore har bl.a. i filmen "Bowling for Columbine" forsøgt at dokumentere, at USA's liberale våbenlovgivning bl.a. hænger sammen med, at folk vil beskytte sig, fordi de er bange. Det er en angst, som medierne ofte er med til at forstærke. Udenlandske terrorister lurer, indbrudstyve ødelægger folks ejendom - så hvorfor ikke også truende aliens fra det ydre rum, der bortfører og krænker dig, mens du sover i dit hjem?
3. Endelig som den tredje mulige forklaring, er der det helt særlige ved USA, at man i mere end 50 år har beskæftiget sig med ufoer. Mange ufo-interesserede er med tiden blevet frustrerede over, at det endelige bevis på, at vi får besøg fra det ydre rum, stadig lader vente på sig. Derfor har rigtig mange i de sidste 25 år kastet sig over alien-bortførelser. De er mere spændende end flakkende nattelys på himlen – nærmest moderne gyserhistorier. De gør sig godt i medierne, og så er der penge i dem. Mange terapeuter og amatør-hypnotisører har gyldne tider i USA.

▶

Da Spielbergs klassiker "Nærkontakt af Tredje Grad" havde premiere i Danmark i marts 1978, troede mange, at nu ville vi komme til at opleve en bølge af nærobservationer. Men bølgen udeblev - til gengæld steg interessen i Danmark for at vide noget mere om ufoer.

Den 3. februar begyndte tv-serien "Taken" på Canal+. Hvis mønstret fra 1978 gentager sig, vil vi formentlig *ikke* opleve, at en masse danskere pludselig mener, at de har været bortført af aliens. De 2% fra den amerikanske undersøgelse skulle i givet fald svare til 100.000 danskere - dvs. at alle indbyggere i en by lidt mindre end Aalborg pludselig skulle finde ud af, at de har været bortført.

Jeg forventer, at "Taken" vil skabe interesse for at få reel viden om bortførelsesfænomenet. I Skandinavisk UFO Information vil vi - i overensstemmelse med foreningens formål - bidrage til dette oplysningsarbejde ved at bringe særlige artikler om bortførelsesfænomenet her i *UFO-Nyt*, på vores hjemmeside *www.ufo.dk*, i vores gratis nyhedsmailservice *UFO-Mail* og endelig i specialtidsskriftet *UFO-Vision*, som udkommer den 2. marts – netop med et temanummer om alien-bortførelser (se annoncen side 22). ❑

Bortført af aliens eller drømme?

En opinionsundersøgelse viser, at næsten 4 mio. amerikanere har haft visse "oplevelser", der tyder på, at de har været bortført af aliens. En undersøgelse blandt 126 skoleelever og 224 studerende ved universiteterne viser imidlertid, at kendskabet til aliens snarere hænger sammen med tv-kiggeri end med virkelige hændelser.

AF SUSAN BLACKMORE

Susan Blackmore er ansat i Department of Psychology ved University of the West of England. Hun har bl.a. en ph.d. i parapsykologi. Læs mere om forfatteren på: www.susanblackmore.co.uk /index.htm

Fire millioner amerikanere har været bortført af aliens! Tallet er i stor udstrækning blevet brugt af medierne og ofte som tegn på, at millioner af mennesker har haft besøg af ikke-jordiske væsner og i visse tilfælde fysisk bortført fra deres senge, biler og hjem til ikke-jordiske fartøjer eller planeter.

Antallet af personlige beretninger om bortførelse udført af aliens har været stærkt stigende siden

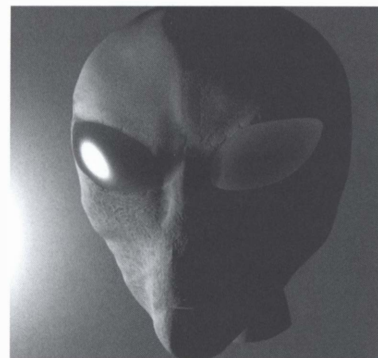
udgivelsen af Budd Hopkins' bøger *Missing Time* (1981), og *Intruders* (1987) og Whitley Striebers *Communion* (1987). Der er store variationer i beretningerne, men grundmønsteret i mange af dem er alligevel det samme.

I 1994 gennemgik Wright 317 afskrifter fra hypnose-sessioner og interviews fra 95 forskellige sager og konkluderede, at "adskillige typer væsener havde besøgt vores planet regelmæssigt". De "grå" er dog klart den mest almindelige alien (se fx Mack 1994, Schnabel 1994 og Thompson 1993).

Bortførelsen begynder oftest, når personen er hjemme i sin seng (Wright 1994) og oftest om natten (Spanos, Cross, Dickson og DuBreuil 1993). Nogle af bortførelserne finder dog sted udendørs eller fra en bil. Der er et intens, blåt eller hvidt lys, en summen eller brummen, en følelse af frygt, og en fornemmelse af, at der er noget uforklarligt til stede.

Et fartøj med blinkende lys ses, og personen transporteres eller "flyder" ind i det. Inde i fartøjet er personen genstand for forskellige medicinske undersøgelser. Ofte udtages æg eller sæd, og små genstande implanteres i næsen eller andre steder. Kommunikationen med aliens foregår normalt ved telepati. Den bortførte føler sig hjælpeløs og har ofte begrænset frihed eller er delvis eller fuldstændig lammet.

De "grå" er omkring en meter høje med en slank krop og hals, et stort hoved og store, sorte, skæve, mandelformede øjne. De grå har normalt ingen hår og ofte kun tre fingre på hver hånd. Grønne eller blå aliens optræder sjældent. De høje, lysblonde nordiske, og menneskelignende typer ses til tider sammen med de grå.

Art by Matt and ZO © 2003 CrypticLink.existere.com/

Aliens' formål med at bortføre jordboere varierer fra venlige advarsler om kommende økologiske katastrofer til et omfattende forædlingsprogram, som gør det nødvendigt at fjerne æg og sæd fra mennesker med det formål at skabe halv-aliens, halv-menneskelige skabninger. Nogle bortførte påstår at have set fostre i specielle kolber. Andre fortæller, at de skulle passe eller lege med halvt-menneskelige børn.

I nogle tilfælde påstår bortførte, at de er blevet fanget på offentlige steder, hvor der var flere vidner til stede. Dette giver indtryk af et vist samarbejde, men de fysiske beviser er yderst sjældne. Der er nogle få eksempler på, at bortførte har fået noget snavset tøj med hjem, og nogle implantater er angiveligt blevet fjernet fra den bortførtes krop, men implantaterne forsvinder oftest på mystisk vis (Jacobs 1993).

Teorier

Hvordan kan vi forklare disse hændelser? Nogle bortførte husker ret spontant deres oplevelse, mens andre kun "erindrer" dem, når de er i terapi, i støttegrupper eller under hypnose. Vi ved, at hukommelsen kan ændre sig og vækkes under hypnose (Laurence, et al. 1986), gruppepres og gentagne spørgsmål (Loftus 1993). Er "erindringer" om bortførelser skabt på denne måde?

De fleste af Wrights 95 bortførte blev hypnotiserede og/eller interviewet mange gange. Hopkins er kendt for sine hypnose-teknikker med at lokke bortførelsesberetninger frem. Mack bruger også hypnose. Der er mange rapporter om bortførelser fremkaldt i fuld bevidsthed uden hypnose eller flere gentagne interview, så betydningen af den falske hukommelses rolle er ikke helt klar.

En anden teori er, at de bortførte er mentalt syge. Her er der dog ikke mange oplysninger at hente i litteraturen. Bloecher, Clamar og Hopkins (1985) fandt en intelligens over middel og ingen tegn på sygdom hos ni bortførte, og Parnell (1988) fandt ingen tegn på mentale sygdomme hos 225 personer, som rapporterede, at de havde set en ufo (de blev ikke bortført). Spanos (1993) sammenlignede 49 ufoobservatører med to kontrolgrupper og fandt, at de hverken havde lavere intelligens, var mere fantasifulde eller lettere at hypnotisere end kontrolgruppen. De viste heller ikke flere tegn på mentale sygdomme. De var dog mere overbeviste om, at aliens besøger Jorden, hvilket antyder, at en sådan tro kan skabe det, der skal til, for at fantasien skaber et virkeligt møde med aliens.

Tindingelap-ustabilitet er også nævnt. Folk med ustabilitet i tindingelappen har større tibøjelighed til at fantasere, og derfor også til at rapportere om mystiske oplevelser og ud-af-kroppen oplevelser, drømmesyn og psykiske oplevelser (Persinger og Makarec 1987). Spanos fandt dog ingen forskelle i tindingelappen mellem de mennesker, der rapporterede om ufoer, og kontrolgrupperne. Cox (1995) sammenlignede en gruppe på 12 britiske bortførte med både en tilsvarende kontrolgruppe og en kontrolgruppe bestående af studerende. Han fandt heller ingen forskelle ved tindingelapperne. Som ved Spanos' undersøgelse var der blandt de bortførte en større tilbøjelighed til at tro på, at aliens besøger Jorden, end der var i kontrolgrupperne.

En sidste teori går ud på, at bortførelser er en slags søvnlammelse. Det vil sige, at en person tilsyneladende er i stand til at høre og se og føler sig helt vågen, men kan dog ikke bevæge sig. *International Classification of Sleep Disorders* (Thorpy 1990) rapporterer, at søvnlammelse er meget almindelig blandt narkoleptikere (se tekstboksen om narkolepsi side 10), for hvem lammelsen sædvanligvis optræder, når søvnanfaldet begynder. Det er almindeligt hos omkring 3 til 6 pct. af befolkningen, og optræder lejlighedsvis som "isoleret søvnlammelse" hos 40 til 50 pct. Andre vurderinger af antallet af tilfælde med isoleret søvnlammelse inkluderer dem fra Japan (40 pct., Fukuda 1987), Nigeria (44 pct., Ohaeri 1992), Hong Kong (37 pct., Wing, Lee, og Chen 1994), Canada (21 pct., Spanos 1995), Newfoundland (62 pct., Ness 1978), og England (46 pct., Rose og Blackmore 1996). ▶

Still-fotos fra tv-serien TAKEN. © DreamWorks Television.

Abductions

Mareridt. Illustration af Henry Fuseil fra slutningen af 1700-tallet.

Oplevelser forårsaget af søvnlammelse

Under en typisk oplevelse med søvnlammelse vågner personen op lammet og med en fornemmelse af, at der er nogen i rummet, føler sig bange måske endda skrækslagen, hører en summende eller brummende lyd og ser mærkelige lys. Et synligt eller usynligt væsen sidder måske på deres bryst og ryster, kværker eller stikker dem. Forsøg på at komme ud af lammelsen lykkes normalt ikke. Det er efter den almindelige mening mest effektivt at slappe af eller at forsøge at bevæge øjnene, en enkelt finger eller tå.

Beskrivelser af søvnlammelse står mange steder i litteraturen og er omtalt i Huffords (1982) klassiske værk "Old Hag". Jeg er sammen med nogle kolleger ved at opbygge en samling af tilfælde, og vi har udgivet en foreløbig rapport (Blackmore og Rose 1996).

Søvnlammelse menes at ligge bag mange myter, som fx ridende hekse i England (Davis 1996-1997), Old Hag i Newfoundland (Hufford 1982), Kanashibari i Japan (Fukuda 1993), Kokma i St. Lucia (Dahlia og Parkes 1993), og Popobawa i Zanzibar (Nickell 1995). Måske er alien-bortførelser en del af vor tids søvnlammelses-myte.

Spanos (1993) har påvist ligheder mellem bortførelser og søvnlammelse. Størstedelen af de bortførelser, som Sanos undersøgte, fandt sted om natten, og næsten 60 pct. af de "stærkt følelsesladede" rapporter var søvnrelaterede. Af de mere ophidsende oplevelser var der i næsten en fjerdedel ligheder med søvnlammelse.

Cox (1995) inddelte sine 12 bortførte i seks ved dagslys og seks om natten, og selv ved det lille antal var der ved de natlige bortførelser betydeligt flere tilfælde af søvnlammelse end i kontrolgrupperne.

Jeg mener, at den bedste forklaring på mange af bortførelserne er, at de er en oplevelse forårsaget af søvnlammelse.

Forestil dig følgende scenario:

En kvinde vågner om natten med en stærk fornemmelse af, at nogen eller noget er i værelset. Hun forsøger at bevæge sig, men opdager, at hun er fuldstændig lammet, bortset fra øjnene. Hun ser mærkelige lys, hører en brummen eller summen, og synes at sengen vibrerer. Hvis hun kender noget til søvnlammelse, vil hun øjeblikkelig genkende symptomerne, men de færreste har kendskab til søvnlammelse. Så hvad tror hun? Jeg tror, at hvis hun har set tv-programmer om bortførelser eller læst om dem, begynder hun måske at tænke på aliens. Og i dette grænseområde for søvnen vil den indbildte alien være overordentlig virkelig. Dette er måske nok til at overbevise hende om, at hun har været bortført. Hypnose kunne gøre erindringen om denne virkelige oplevelse (men ikke virkelige bortførelse) tydeligere og mere overbevisende.

Roper-undersøgelsen

Den påstand, at 3,7 mio. amerikanere har været bortført, er baseret på Roper-undersøgelsen - en opinionsundersøgelse foretaget mellem juli og september 1991 og offentliggjort i 1992. Forfatterne er Budd Hopkins (kunstmaler og billedhugger), David Jacobs (historiker) og Ron Westrum (sociolog), (Hopkins, Jacobs og Westrum 1992).

I forordet påstår John Mack, professor i psykiatri ved Harvard Medical School, at hundredetusinde amerikanske mænd, kvinder og børn har oplevet at blive bortført af ufoer, og at mange af dem var i en pine, når psykologer og psykiatere forsøgte at hjælpe dem med at behandle deres oplevelser. Behandlerne, skriver han, skulle lære "at genkende de mest almindelige symptomer og tegn i klientens historie, så de kunne se, at det drejede sig om en bortførelse" (8). Disse tegn er bl.a. lys, opvågning i en lammet tilstand med en fornemmelse af, at der er nogen til stede, en følelse af at svæve eller manglende tid.

Rapporten blev udgivet privat og sendt til næsten 100.000 psykiatere, psykologer og andre i behandlingssystemet for mentale sygdomme for at opfordre dem til at "være åbne over for den mulighed, at der eksisterer noget, eller der sker noget med deres klienter, som vi i vores traditionelle vestlige samfund ikke mener, kan eller burde ske" (8).

The Roper Organization lader også andre spørgsmål komme med i deres egne almindelige undersøgelser. I dette tilfælde fik 5.947 voksne (et repræsentativt udvalg) en liste med 11 hændelser og blev spurgt, om nogen af hændelserne var sket for dem mere end to gange, en eller to gange eller slet ikke. Hændelserne (og hvor mange i procent, der har haft oplevelsen mindst én gang) omfatter: set et spøgelse (11 pct.), set og drømt om ufoer (7 pct. og 5 pct.), og ud-af-kroppen-oplevelse (14 pct.).

Vigtigst var de fem "indikator hændelser":

1) "Vågnet lammet med en følelse af, at en mærkelig person eller noget andet var i værelset" (18 pct.)
2) "En fornemmelse af at svæve, selv om du ikke vidste hvorfor eller hvordan." (10 pct.)
3) "En oplevelse af, at der er en tidsperiode på en time eller mere, som du ikke kan gøre rede for, altså en periode hvor du ikke kan huske, hvor du var, eller hvad du lavede." (13 pct.)
4) "Set usædvanlige lys eller lyskugler i værelset uden at vide, hvad de var, eller hvor de kom fra." (8 pct.)
5) "Opdage gådefulde ar på kroppen, og hverken du eller andre kan huske, hvordan du fik dem, eller hvor du fik dem." (8 pct.)

Forfatterne besluttede, at "når en udspurgt svarer 'ja' til mindst fire af de fem indikatorspørgsmål, er der en stor sandsynlighed for, at den enkelte er en ufo-bortført".

Den eneste begrundelse for den beslutning var, at Hopkins og Jacobs havde arbejdet med næsten 500 bortførte i en periode på 17 år. De bemærkede, at mange af deres bortførte fortalte om den slags oplevelser, og kom derfor til den konklusion, at personer, som havde fire eller flere af den slags oplevelser, sandsynligvis er ofre for bortførelser.

Ud fra det blev Roper-undersøgelsens overvældende konklusion nået. Ud af de 5.947 personer, som blev interviewet, havde 119 (eller 2%) fire eller fem af indikatorerne. Da den befolkning, som blev repræsenteret af de interviewede, var 185 millioner, var det totale antal 3,7 millioner - altså er konklusionen, at næsten fire millioner amerikanere havde været bortført af aliens.

Hvorfor stillede de ikke bare et simpelt spørgsmål som: "Er du nogensinde blevet bortført af aliens?" Deres argument er, at det ikke havde afdækket den sande grad af bortførelsesoplevelser, da mange mennesker kun kan huske dem efter terapi eller hypnose. Hvis bortførelser virkelig finder sted, kan dette argument være ganske udmærket. Den strategi, der er brugt i Roper-undersøgelsen, løser ikke problemet.

Med få undtagelser har mange videnskabsmænd valgt at ignorere undersøgelsen, da den er så åbenlys fuld af mangler. Men da dens konklusion har fået så stor opmærksomhed, mener jeg, at det er umagen værd at foretage lidt yderligere forskning.

Bortførelse eller søvnlammelse?

Efter at have læst Roper-undersøgelsen, kan vi spørge os selv, om de 119 personer, som svarede ja til indikatorerne, virkelig har været bortført af aliens.

Da de anvendte teknikker ved undersøgelsen ser ud til at være korrekte, og da antallet af udspurgte er stort, kan vi godt tro på, at 2% har haft den omtalte oplevelse. Spørgsmålet er: Har disse mennesker virkelig været bortført? Alternativt har de blot haft et antal interessante psykologiske oplevelser, og den mest iøjnefaldende er søvnlammelse. Er det tilfældet, kan hovedkonklusionen i Roper-undersøgelsen afvises. Men hvordan beviser vi det?

Jeg mener, at mennesker, som har været bortført (om de kan erindre det ved fuld bevidsthed eller ej), burde have bedre kendskab til de involverede aliens' tilsynekomst og opførsel, end personer som ikke har været bortført. Det fører til to simple hypoteser.

Roper-undersøgelsen formoder, at personer, som har indikator-oplevelserne, sandsynligvis har været bortført. Hvis formodningen er korrekt, burde personer, som har haft indikator-oplevelserne, have et bedre kendskab til, hvordan aliens formodes at se ud, og hvad der sker under en bortførelse, end personer som ikke har haft indikator-oplevelserne.

Hvis formodningen ikke er korrekt, og bortførelserne ikke har fundet sted, er deres kendskab ikke større end alle andres - rent faktisk burde kendskabet til aliens i højere grad stamme fra tv og bøger.

Jeg besluttede at foretage en undersøgelse, hvor jeg brugte både voksne og børn fra Bristol. Man kan hævde, at ægte bortførte ikke kunne huske relevante detaljer, så jeg måtte gøre brug af en situation, som virkede befordrende for hukommelsen. Jeg bad personerne slappe af og fortalte dem en bortførelseshistorie. Så bad jeg dem notere de manglende detaljer og tegne de aliens, de havde forestillet sig.

Metoden

I min undersøgelse deltog 126 skolebørn i alderen 8 til 13 år og 224 førsteårsstuderende på 18 år og derover. Børnene kom fra to skoler i Bristol. Testen foregik i deres klasseværelse i grupper på 22 til 28. Den første gruppe på 22 børn havde et spørgeskema, der var lidt anderledes end de andre gruppers. Det bliver derfor ikke brugt i nogen af analyserne. De voksne var psykologi- og fysioterapi-studerende ved University of the West of England. De blev testet i tre store grupper. Den procedure, der blev brugt ved børnetesten, er beskrevet i det følgende. Proceduren var forenklet, og historien modificeret til de voksne.

Først brugte jeg omkring en halv time på at tale med børnene om psykologi og forskning, så de kendte mig. Jeg bad dem slappe af, så meget som de nu kunne i klasseværelset. Mange lagde deres hoveder på bordene. Nogle lagde sig endda på gulvet.

Jeg bad dem forestille sig, at de lå i deres senge og fik læst en godnathistorie. Jeg formoder, at de forsøgte at forestille sig alle detaljer fra historien, mens jeg læste for dem. Jeg læste langsomt og tydeligt.

Historien, som hed "Jackie and the Aliens", handler om en pige, der en aften, mens hun ligger i sin seng, får besøg af en mærkelig alien, som tager hende med i et rumskib. Her bliver hun lagt på et bord og undersøgt. Hun bringes tilbage i sin seng uden at have lidt overlast. Historien indeholder vandring gennem en lang gang og ind i et rum, undersøgelse på et bord, en skrivende alien og et kort glimt af glas på hylder. Børnene fik dog ingen præcise detaljer.

Efter historien bad jeg børnene "vågne langsomt op" og forsøge at huske så meget, som de kunne af detaljerne i historien. Så delte jeg spørgeskemaerne ud. Hvert spørgeskema indeholdt fem multiple-choice spørgsmål om aliens, værelset og bordet. Børnene blev også bedt om at beskrive, hvad der var i glassene, og tegne den skrivende alien.

Der var også seks spørgsmål baseret på spørgsmålene i Roper-undersøgelsen: Har du nogensinde set en ufo? Har du nogensinde set et spøgelse? Har du nogensinde følt det, som om du forlod din krop og kunne flyve rundt uden den (en ud-af-kroppen-oplevelse)? Har du nogensinde set usædvanlige lys eller lyskugler uden at vide, hvad det var, og hvor de kom fra? Er du nogensinde vågnet op og har været lammet, dvs. med en følelse af at du ikke kunne bevæge dig? Er du nogensinde vågnet op og har haft en fornemmelse af, at der var en mærkelig person eller noget andet i værelset? (Bemærk, at i Roper-undersøgelsen var spørgsmålet om lammelse sat sammen med spørgsmålet om en følelse af en anden persons tilstedeværelse. Her blev der stillet to separate spørgsmål. Bemærk også, at de sidste fire af disse spørgsmål var baseret på indikator-spørgsmålene i Roper-undersøgelsen).

Spørgsmålene var ændrede og tilpasset, så de passede til børn, og jeg stillede ikke spørgsmål om ar eller manglende tid. Der var også et spørgsmål om falsk opvågning (man drømmer, at man vågner) med i undersøgelsen og to spørgsmål om tv-kikkeri.

Til sidst blev alle grupper, bortset fra en af de voksnes, bedt om at tegne billeder af den alien, som de havde forestillet sig.

▶

Abductions

Resultater

Et stort antal af både voksne og børn oplyste, at de havde haft de fleste af oplevelserne. Det procentvise antal er vist i tabellen.

Oplevet	Voksne	Børn
Spøgelser	14%	33%
Ud-af-kroppen-oplevelse	35%	33%
Ufoer	8%	28%
Falsk opvågning	83%	57%
Søvnlammelse	46%	34%
Mærkelige væsners nærvær	68%	56%
Lys	1,7%	28%

Resultatet af to undersøgelser. Antallet af personer, som svarede "ja" til at have haft en oplevelse, er angivet i procent. Se spørgsmålene i teksten.

For hver person blev der givet en "alien score" fra 0 til 6 for antallet af "korrekte" svar på spørgsmålet om den alien, der optrådte i historien (det vil sige svar, der passede til den populære stereotype opfattelse), og andre scorer for antallet af Roper-undersøgelsens indikator-oplevelser (0-4).

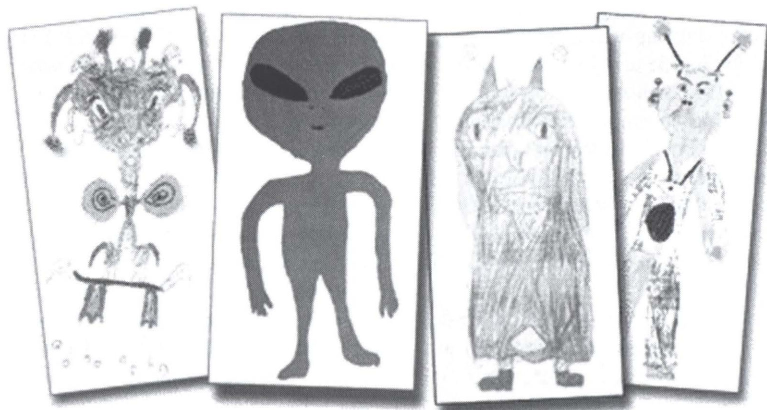
For børnene var der en alien score på 0,95, og gennemsnitsværdien for oplevelser var 1,51. Der var ingen sammenhæng mellem de to målinger.

Tegninger af aliens blev meget groft katagoriseret af en uafhængig dommer i "grå" og "andre" (for næsten alle tegninger er kategorien indlysende. Se eksempler i figuren). 12 % af børnene tegnede grå, og 87 gjorde ikke. Ikke overraskende fik de, der tegnede grå, også en højere alien score, men de oplyste ikke mere om oplevelserne.

De børn, som tegnede grå, så ikke mere tv end andre. Der var heller ikke en sammenhæng mellem mængden af set tv og alien score. Mærkeligt nok var der en lille positiv sammenhæng mellem mængden af set tv og antallet af oplevelser.

For de voksne var der en gennemsnitlig alien score på 1,23 og et gennemsnit på 1,64 for oplevelser. 17 af de voksne tegnede grå, og 103 gjorde ikke. Igen var det sådan, at de, der tegnede en grå, opnåede højere alien score, men der var ikke flere oplevelser.

Blandt de voksne var det sådan, at de, der tegnede grå, også var dem, der så mest tv, og mængden af set tv havde en positiv sammenhæng med alien score.

Eksempler på grå og andre aliens tegnet af børn i alderen 8 til 13 år.

Konklusion

Disse resultater giver ingen beviser på, at personer, som angiver flere af indikator-oplevelserne, har et større kendskab til, hvordan en alien bør se ud, eller hvad der sker under en bortførelse. Hvis rigtige grå aliens bortfører mennesker fra Jorden, og Roper-undersøgelsen er korrekt, når det drejer sig om de indikator-oplevelser, der handler om bortførelser, må vi forvente en sådan sammenhæng. At den ikke optræder i et så relativt stort udvalg, sætter spørgsmålstegn ved præmisserne.

Blandt de voksne (og ikke blandt børnene), var der en sammenhæng mellem mængden af set tv og kendskabet til aliens og bortførelser. Det kan tyde på, at den populære stereotype opfattelse snarere stammer fra tv-programmer end fra virkelige bortførelser.

I vores undersøgelse deltog tilstrækkeligt mange mennesker, som angav indikator-oplevelser. Selv om ikke alle indikator-oplevelser var med i de fire spørgsmål, vi stillede, var fordelingen faktisk bedre end i Roper-undersøgelsen. Mange af mine deltagere ville derfor være blevet klassificeret af Hopkins, Jacobs og Westrum som bortførte – på et forkert grundlag.

Disse resultater beviser ikke, at der ikke finder bortførelser sted på denne planet. Men de viser, at kendskab til de bortførende aliens' opdukken og opførsel afhænger mere af, hvor meget tv en person ser, end af hvor mange "indikator-oplevelser" han eller hun har haft. Jeg må derfor konkludere, at påstanden i Roper-undersøgelsen om, at 3,7 mio. amerikanere sandsynligvis har været bortført, er falsk. ❑

Tak

Jeg vil gerne takke Perrott-Warrick Fund for økonomisk støtte og Nick Rose for hjælp med analyserne.

Note

1. Tre artikler i *Skeptical Inquirer* har behandlet og stærkt kritiseret Roper-undersøgelsen, se Lloyd Stites, "3.7 Million Americans Kidnapped by Aliens?" 17 (2), Vinter 1993: Philip J. Klass, "Additional Comments about the 'Unusual Personal Experiences Survey'"«, 17 (2), Vinter 1993; og Robyn M. Dawes og Matthew Mulford, "Diagnoses of Alien Kidnappings That Result from Conjunction Effects in Memory", 18 (1). Efterår 1993. Alle artikler er gengivet i Kendrick Frazier, Barry Karr og Joe Nickell, red., "The UFO Invasion", Prometheus Books. 1997.

Referencer

Blackmore, S.J. og N.J. Rose. 1996. *Experiences on the Borderline between Reality and Imagination.* 20th International Conference of the Society for Psychical Research, Cirencester, 31 August 1996.

Bloecher, T., A. Clamar og B. Hopkins. 1985. *Summary Report on the Psychological Testing of Nine Individuals Reporting UFO Abduction Experiences.* Mt Ranier, Md.: Fund for UFO Research.

Cox. M. 1995. *The Prevalence of Sleep Paralysis and Temporal Lobe Lability in Persons Who Report Alien Abduction.* Unpublished thesis, Department of Psychology, University of the West of England, Bristol.

Dahlitz, M. og J.D. Parkes. 1993. Sleep paralysis. *Lancet* 341(8842): 406-407.

Davis, O. 1996-1997. Hag-riding in nineteenth-century West Country England and modern Newfoundland: An examination of an experiencecentred witchcraft tradition. *Fold Life 35*.

Fukuda, K., A. Miyasita, M. Inugami og K. Ishihara. 1987. High prevalence of isolated sleep paralysis: Kanashibari phenomenon in Japan. *Sleep* 10(3): Z79-286.

Fukuda, K. 1993. One explanatory basis for the discrepancy of reported prevalence of sleep paralysis among healthy respondents. *Perceptual and Motor Skills* (3, pt. 1): 803-807.

Hopkins, B. 1981. *Missing Time*. New York: Random House.

Hopkins, B. 1987. *Intruders. The Incredible Visitations at Copley Woods*. New York: Random House.

Hopkins, B., D.M. Jacobs, og R. Westrum. 1992. *Unusual Personal Experiences: An Analyse of Data from Three National Surveys Conduced by the Roper Organization*. Bigelow Holding Corporation. Nevada.

Hufford, D.J. 1982. *The Terror That Comes in the Night: An Experience Centered Study of Supernatural Assault Traditions*. Philadelphia: University of Pennsylvania Press.

Jacobs, D.M. 1993. *Secret Life. Firsthand Accounts of UFO Abductions*. London: Fourth Estate.

Laurence, J.-R., R. Nadon, H. Nogrady og C. Perry. 1986. Duality, dissociation, and memory creation in highly hypnotizable subjects. *International Journal of Clinical and Experimental Hypnosis* 34: 290-309.

Loftus. E.E. 1993. The reality of repressed memories. *American Psychologist*. 48: 518-537.

Mack, J.E. 1994. *Abduction: Human Encounters with Aliens*. London: Simon and Schuster.

Ness, R. 1978. The Old Hag phenomenon as sleep paralysis: A biocultural interpretation. *Culture, Medicine and Psychiatry* 2: 15-39.

Nickell, J. 1995. The skeptic-raping demon of Zanzibar. *Skeptical Briefs* 5(4): 7.

Ohaeri, J.U. 1992. Experience of isolated sleep paralysis in clinical practice in Nigeria. *Journal of the National Medical Association* 84(6): 521-523.

Parnell, J. 1988. Measured personality characteristics of persons who claim UFO experiences. *Psychotherapy in Private Practice* 6: 159-165.

Persinger, M.A. og K. Makarec. 1987. Temporal lobe epileptic signs and correlative behaviors displayed by normal populations *Journal of General Psychology* 114: 179-195.

Rose, N.J. og S.J. Blackmore. 1996. *Two Pilot Surveys of Unusual Personal Experiences*. 20th International Conference of the Society for Psychical Research. Cirencester, 31 August 1996.

Schnabel, J. 1994. *Dark White: Aliens, Abductions and the UFO Obsession*. London: Hamish Hamilton.

Spanos, N.P., P.A. Cross, K. Dickson og S.C. DuBreuil. 1993. Close encounters: An examination of UFO experiences. *Journal of Abnormal Psychology* 102: 624-632.

Spanos, N.P., S.A. McNulty, S.C. DuBreuil, M. Pisa og M.F. Burgos. 1995. The frequency and correlates of sleep paralysis in a university sample. *Journal of Research in Personality* 29(3): 285-305.

Strieber, W. 1987. *Communion*. New York: Morrow.

Thompson, R.L. 1993. *Alien Identities*. San Diego: Govardhan Hill.

Thorpy, M.J. (ed). 1990. Sleep paralysis. *ICSD-International Classification of Sleep Disorders: Diagnostic and Coding Manual*. Rochester, Minn.: American Sleep Disorders Association.

Wing, Y.K., S.T. Lee og C.N. Chen. 1994. Sleep paralysis in Chinese: Ghost oppression phenomenon in Hong Kong. *Sleep* 17(7): 609-613.

Wright, D. 1994. Initial findings of the abduction transcription project. *MUFON UFO* Journal, nr. 310: 3-7 og nr. 311: 3-7.

Kilde: *Skeptical Inquirer*, maj/juni 1998/- *for*

Udvalgte links om ufo-bortførelser

Bortført af ufonauter:
http://www.skeptica.dk/arkiv_dk/pa_030.htm

Whitley Strieber's Unknown Country:
http://www.unknowncountry.com/

Intruders Foundation (Budd Hopkins):
http://www.intrudersfoundation.org/inside.html

International Center for Abduction Research (Dr. David M. Jacobs):
http://www.ufoabduction.com/

Passport to the Cosmos (John E. Mack):
http://beyondcommunion.com/johnmack/

Derrel Sims' hjemmeside Alien Hunter:
http://www.alienhunter.org/

Dr. Roger Leirs hjemmeside Aliens and the Scalpel:
http://www.alienscalpel.com/

►

Narkolepsi

Narkolepsi er en meget belastende søvnsygdom, som karakteriseres af unormal søvntendens i form af søvnighed, søvnanfald og forstyrrelser i reguleringen af drømmesøvnen. Narkolepsi er ikke helt så sjælden, som man tidligere har sagt. Mellem 0,2 og 1,6 per tusinde har sygdommen. Dvs. at der i Danmark må forventes at være mellem 1.000 og 8.000 patienter med narkolepsi. Mange af disse patienter ved ikke, hvad de fejler, fordi de endnu ikke har fået stillet diagnosen eller fået behandling.

Symptomer

Narkolepsi begynder ofte i 20-års alderen, men kan begynde tidligere, fx i puberteten, men sjældent efter 40-års alderen. Narkolepsi viser sig ved en række symptomer:

- uimodståelig søvntrang
- søvnighed-træthed
- kataplektiske anfald (muskelslaphed)
- søvnlammelser
- hallucinationer
- urolig og forstyrret nattesøvn

Man behøver ikke at have alle symptomerne, og hvert enkelt symptom kan fremtræde i forskellig grad. Det er ikke klart, hvad der er årsagen til narkolepsi, men en fejlregulering af den mekanisme, som styrer søvn-vågenhed og drømmesøvn, ligger bag symptomerne ved narkolepsi. Man kan dæmpe symptomerne ved sygdommen med medicinsk behandling, men man kan ikke kurere narkolepsi.

Hovedsymptomet **søvnighed-træthed** kan være mere eller mindre fremtrædende. Selv om narkoleptikeren har fået sin nattesøvn og vågner udhvilet, kan han allerede om formiddagen føle søvnighed-træthed eller en uimodståelig søvntrang. Søvnigheden kan medføre, at den pågældende under disse perioder ikke kan præstere det, man skulle kunne forvente sig. Dette kan blive et alvorligt problem, dels for den pågældendes selvopfattelse og udvikling, dels for det sociale liv, idet omgivelserne kan opfatte vedkommende som sløv og udeltagende. Søvnigheden kan blive så udtalt, at den pågældende simpelthen falder i søvn hen over bordet eller må lægge sig. Nogle når ikke at mærke søvntrangen, men falder direkte i søvn midt i deres gøremål. Søvnanfaldet kan være sekundkort - det kaldes mikrosøvn - og kan optræde fuldstændig uden forvarsel midt i et gøremål. Dette viser sig ved, at vedkommende fx mister en sætning i en samtale. Søvnanfaldet kan også vare længere, fra nogle minutter til mere end en time, hvis vedkommende er siddende eller liggende. Efter søvnanfaldet vågner den pågældende oftest forfrisket og kan holde sig fri for nye anfald i en til flere timer.

Katapleksi er et pludseligt anfald af muskelslaphed. Det udløses ofte af stærk, følelsesmæssig påvirkning som latter, vrede eller forskrækkelse. Muskelslapheden kan påvirke enkelte muskelgrupper eller i værste fald hele kroppen. I den mildeste form kan man "tabe underkæben" ved overraskelse. Men ellers findes variationer fra at blive blød i knæene, nikke med hovedet til at synke fuldstændigt sammen. Varigheden af det kataplektiske anfald, totalt eller delvist, kan vare fra et par sekunder helt op til en halv time. De fleste anfald er dog ikke så dramatiske og opdages ikke altid af omgivelserne. Narkoleptikeren kan dog mærke dem. Det kan fx være i form af slaphed i knæene, så han må støtte sig til noget et kort øjeblik, eller der kan være tale om slaphed i ansigtsmuskulaturen, så han kan have svært ved at styre sin tale. I andre tilfælde kan vedkommende opføre sig klodset, tabe ting, spilde mad eller drikke, hvis der indtræffer en pludselig forskrækkelse eller sker noget morsomt.

Søvnlammelse eller søvnparalyse er en uhyggelig oplevelse, som opstår ved indsovning eller opvågning. Narkoleptikeren oplever, at han ikke kan bevæge sig, ikke tale, ikke åbne øjnene, selv om han er ved fuld bevidsthed. Ofte er søvnlammelsen ledsaget af hallucinationer. Søvnlammelsen kan vare op til adskillige minutter.

Hallucinationer kan opleves i forbindelse med indsovning (hypnagoge hallucinationer) og ved opvågnen (hypnopompe hallucinationer). Det er ofte synsindtryk, men også stemmer eller lyde kan forekomme. Der er tale om kraftige sanseindtryk, som narkoleptikeren ikke kan skelne fra virkeligheden.

Urolig søvn. Søvnen hos narkoleptikeren er ofte urolig og afbrudt af mange opvågninger. Drømme er meget fremtrædende hos narkoleptikere, dels i forbindelse med søvnlammelse, indsovnings- og opvågningshallucinationer og dels som kraftige drømme under den egentlige søvn. Drømmene kan udvikle sig til egentlige mareridt.

Behandlingsmuligheder: Narkolepsi kan ikke helbredes, og den medicinske behandling kan desværre ikke fuldstændig fjerne alle symptomer. Det er af største vigtighed, at den enkelte patient lærer om sin sygdom for at forstå den og acceptere den. Det er ligeledes af største vigtighed, at personer som har kontakt med narkoleptikeren, lærer om sygdommen og dens symptomer. Dette gælder ikke kun den private omgangskreds, men også skole, uddannelsesinstitution og arbejdsplads.

Behandlingen er medicinsk og kræver et samarbejde mellem læge og patient. I hvert enkelt tilfælde må lægen og patienten afveje behandlingen og blive enige om, i hvilken grad patienten kan acceptere visse symptomer fra sygdommen, og i hvilken grad han kan leve med bivirkninger af medicinen. ❑

Kilde: *www.scansleep.dk*

Ildkugle gav travlhed

Ildkugle på himlen set fra Lolland-Falster og Sydsjælland gav travlhed hos SUFOI. Onsdag morgen den 21. januar 2004 ved 06.30-/06.34-tiden iagttog mange mennesker fra Lolland-Falster og Sydsjælland en kraftig ildkugle på den sydvestlige himmel ret lavt over horisonten. Observatør troede, at ildkuglen faldt ned 200 meter væk.

AF OLE HENNINGSEN

Som SUFOI's lokale repræsentant på Lolland-Falster blev jeg efter en omtale af sagen i DR's Regionalen i Næstved og TV2 Øst i Vordingborg kimet ned i løbet af aftenen af folk, som havde set lysfænomenet.

På baggrund af beskrivelserne af fænomenets udseende og opførsel på himlen, mener jeg, at der har været tale om et særdeles flot, lysstærkt meteor. Det blev set af mange mennesker, hvoraf de fleste var på vej til arbejde i bil.

En observatør så dog lysfænomenet på scooter ved Løjtofte nord for Nakskov. Han gav en god pejling til fænomenet, da han så lyset i retning af tre store Vestas-vindmøller syd for Nakskov, dvs. i SSV. Han beskriver det som en stor, lysende kugle med en ildhale efter sig. Den var så lavt over horisonten, at han observerede den i højde med og under de røde positionslys på de høje møller, som var synlige for ham. Lyskuglen forsvandt med et "glimt".

Fra omegnen af Vesterborg på Lolland har flere nogenlunde samstemmende berettet om lyskuglen, der beskrives som en rund kugle med meget lang hale efter sig og med grønlige og flere andre farver.

"Jeg troede i første sekund, det var naboens fyrværkeri," fortalte den ene observatør, der dog tilføjede, at det dernæst lignede et meget stort stjerneskud meget langt væk.

En kvindelig buschauffør befandt sig lige nord for Guldborgsund-tunnelen mellem Falster og Lolland på vej sydpå, da hun fik øje på et kugleagtigt, lidt ovalt lys, af form som en lysende haletudse med en slags mørk ring bagerst. Det så ud, som om lysfænomenet steg lidt op først, for derefter at dale.

"Det var en flot syn, og jeg troede, det var tæt på og faldt ned i Guldborgsund," berettede hun over telefonen. "Da jeg kom ud fra tunnelen prøvede jeg at kigge tilbage for at se, om der skulle være mere at få øje på, men jeg så intet. Jeg troede lige i første omgang, at det måske var en nødraket, men de er jo røde, og denne lyskugle var klart grøn. Det var et utroligt flot syn, der varede max. 4-5 sekunder, og så var det væk."

Flere bilister på motorvejen mellem Maribo og Holeby berettede om ildkuglen på den sydlige himmel som meget stor og meget kraftigt lysende med hale efter sig, gullig og med lidt "gnister". Eller en rød kerne med noget gult udenom og roterende med en slags gnister i yderkanten.

Den ene bilist mener, at selve lyskuglen var så stor som 2 cm i udstrakt arm og selve halen som en håndsbredde i udstrakt arm. Den forsvandt efter ganske få sekunder i retning af en stor vindmølle lige øst for Rødbyhavn, fortalte observatørerne samstemmende fra motorvejen. De mente også, at lyskuglen nok var faldet ned i Østersøen. Også herfra er der rimeligt gode pejlinger til fænomenet.

Fra vejen mellem Kettinge og Nysted fortalte en bilist om lysfænomenet som et gevaldigt stort stjerneskud, som en slags raket, rød i bagende og med lang, rødlig hale.

"Lyset forsvandt i horisonten i sydlig retning, men kunne være faldet i Østersøen," fortalte også denne bilist, der iagttog ildkuglen i få sekunder.

Fra Karrebæk på Sydsjælland meldte en fritidsfisker om, at han fra sit hjem så lysfænomenet som en lysende kugle meget større end planeten Venus, der i øjeblikket ved aftenstid lyser op på vesthimlen. Som mange af de øvrige observatører troede han fra starten i et kort øjeblik, at der kunne være tale om et flystyrt. Han så ikke nogen hale, men det var den flotteste ildkugle, han nogensinde har set. Han har efterfølgende med kompas fastlagt retningen til det flotte lysfænomen, der forsvandt for ham bag et hustag.

Naturplejer Claus Petersen, Orehoved, kom kørende i sin bil, da han ved Storskoven syd for Guldborg på vej mod Sakskøbing så ildkuglen tilsyneladende slå ned mellem træerne 200 m væk. "Gud nej, ikke et flystyrt!" var hans første tanke. Da han efterfølgende så en slags gnister, var han bekymret for, om der kunne være tale om nedfaldne højspændingsledninger ved vejen. Claus Petersen steg ud af bilen og bemærkede senere nyligt afbrækkede grene i et træ, som han mente evt. kunne have forbindelse med det måske nedfaldne, lysende objekt.

I første omgang ville han ikke fortælle om iagttagelsen, da han kom frem til sin arbejdsplads. Her hørte han dog om en kollega, Stig Hansen, Vålse, der selv havde kørt ca. 5 km nordligere og havde set nøjagtigt det samme i sydlig retning på samme tidspunkt, og så var der ikke længere grund til at holde oplysningerne tilbage.

Det skal i den forbindelse understreges kraftigt, at der bestemt ikke er noget i vejen med Claus Petersens dømmekraft. Men alle undersøgelser bekræfter, at det er umuligt at bedømme afstanden til et lysfænomen om natten. Så jeg mener desværre ikke, det er umagen værd at kigge efter nedfaldne meteoritter ved Storskoven ved Guldborg, selv om det kunne have været utroligt spændende.

Jeg har i øvrigt selv været ude for en lignende observation og illusion for et par år siden. Jeg kom kørende på Midtlolland, da jeg fra min bil i vestlig retning på den mørke aftenhimmel fik øje på noget, der meget dramatisk så ud som et muligt flystyrt. Jeg kørte bilen ind til siden og rullede ruden ned for at høre efter støj fra flymotor el. lign., men der var ingen lyd. Jeg bedømte selv afstanden til at være max. 500 til 1.000 meter. Det mærkelige lys på himlen fortsatte med gnister efter sig i sydlig retning og blev svagere, og jeg vendte bilen i et forsøg

▶

på at køre efter det og se, om det landede på Maribo Flyveplads ved Holeby, men lyset forsvandt hurtigt i horisonten.

Da jeg kort efter kom hjem, kimede telefonerne med meldinger om det samme lysfænomen set fra store dele af landet. Det viste sig, at min afstandsbedømmelse bogstavelig talt var helt i skoven. Der var i virkeligheden tale om rumskrot eller et meteor, der var gået ind i atmosfæren over Jylland og brændte op til sidst på den anden side af Hamburg 200 km fra Lolland!

Den aktuelle lyskugles bane på himlen den 21. januar var ikke lodret ned, men skråt til den ene side, i sydlig retning, fortalte langt de fleste observatører.

Ved at plotte retningsangivelserne fra de forskellige beretninger ind på et kort, kan man få en ide om, hvor fænomenet i virkeligheden har befundet sig. Et første gæt på den sydlige Østersø eller over Schleswig-Holstein i Nordtyskland, ser ud til at skulle revideres. Det har tilsyneladende været endnu længere sydpå. Der er da også indløbet meldinger om mange iagttagelser af en stor ildkugle på samme tidspunkt fra Belgien og Tyskland.

Den hollandske organisation Dutch Meteor Society har været i kontakt med NASA, der udelukker, at der i denne forbindelse skulle være tale om nedfald af en satellit.

SUFOI har været i kontakt med det netværk af automatiske fotostationer, der i visse dele af det tyske område og i Tjekkiet registrerer meteorer. Kun i det sydlige Tyskland var der nogenlunde skyfrit, og en meteorregistrering på en af fotostationerne viser et andet fænomen, end det der tilsyneladende blev observeret samtidig i Belgien og Danmark.

I denne sammenhæng lyder det ikke sandsynligt, at der skulle være tale om to vidt forskellige meteornedfald registreret på et sammenfaldende tidspunkt. Alt tyder derfor på, at der har været tale om et utroligt stort meteor, når det er set fra forskellige lande så langt fra hinanden. Det falder dog meget fint i tråd med, at det opsigtsvækkende lysfænomen blev set fra det sydlige Danmark meget lavt på himlen i sydsydvestlig retning.

Det er ikke usædvanligt at observere meteoritter, der med en fart på op til 70 km/sek. trænger ind i atmosfæren og "brænder op" på vej ned gennem atmosfæren. Det usædvanlige er måske, når lysfænomenet er så stort og vækker så megen opsigt, som det var tilfældet denne gang.

Der kom i øvrigt også henvendelser fra nogle, der slet ikke havde set lysfænomenet på himlen, men som mente at have sten eller materiale liggende, der kunne være dumpet ned fra himlen på et tidligere tidspunkt. Og disse henvendelser vil der naturligvis blive fulgt op på ved en passende lejlighed. ❑

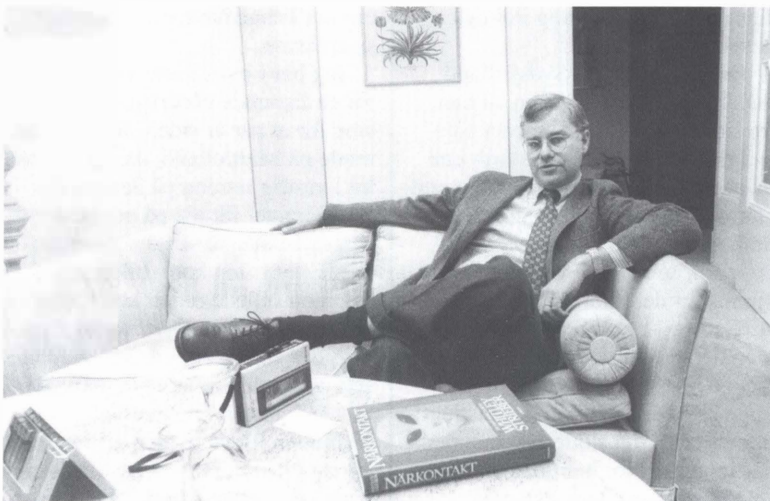
Striebers ukendte verden

Der er nu gået mere end 15 år siden Whitley Striebers bog "Communion" dukkede op i USA. Han havde tidligere i sin gyserbogskarriere skræmt sine læsere, men nu hævdede han, at han havde mødt aliens. Ukendte små væsener førte ham bort mod hans vilje. Hvad er der sket siden? Og hvad laver Strieber i dag?

AF ANDREAS OHLSSON

I 1987 udgav Whitley Strieber sin bestseller "Communion - A True Story", som også blev udgivet på svensk i 1989 under navnet "Nærkontakt – en sand historie" (Forum). Den texanske gyserbogsforfatter blev kendt i hele den vestlige verden for sine kontakter med ukendte væsener.

Natten til den 26. december 1985 blev han i sit hus i staten New York vækket af et lille væsen, som stirrede på ham. Væsenet tog ham med ud af huset og førte den skrækslagne Strieber til et rumskib, hvor han blev undersøgt. Det var begyndelsen på en lang periode med kontakter med "de små grå". Det fortsatte i mange år.

Whitley Strieber under sit besøg i Sverige i 1988. (Foto: Clas Svahn)

Debatten om Strieber og hans oplevelser engagerede mange inden for ufologien. Det centrale spørgsmål var, hvilke oplevelser han egentlig havde? Var det fysiske, psykiske eller rent opdigt, som han hævder var virkelige hændelser? For Strieber selv var oplevelserne virkelige, men han har altid givet svævende svar på, om de var fysiske eller psykiske.

Vampyrer

I debutthrilleren "The Wolfen" (1977), som også udkom på svensk med titlen "Varulvene" (Legenda 1979), skrev Strieber i romanform

om en serie mord begået af varulve. Bæsterne er af værste slags, og i romanen skræmte de indbyggerne i New York, som blev grebet af vampyrfeberen. I "Nærkontakt" var det ikke vampyrer, men ukendte væsener i Striebers soveværelse, der satte skræk i læserne. De var dog lige så lidt velkomne som vampyrerne i hans øvrige fiktive romaner. Forskellen er, at Strieber oplevede, at væsenerne hentede ham.

Oplevelserne blev stærkere i opfølgeren "Gennembrud" (Forum 1989). Forfatteren nøjedes ikke med at forsøge at forstå og acceptere kontakterne med "de små grå", men forsøgte sig endda med både hypnose og løgnedetektor for at komme helt til bunden af problemet. I de efterfølgende bøger er han noget uklar med hensyn til, om kontakterne har noget at gøre med menneskets udvikling. Strieber er dog god til at videregive den skræk, han oplever, og han er ikke bange for at vove sig ud i grænselandet mellem fantasi og virkelighed.

Hans gennemslagskraft efter udgivelsen af "Nærkontakt" var stor. Stort set alle, som arbejdede med ufoforskning, havde en mening om ham. Men meget af det, som Strieber skrev, var ikke nyt. Mange før ham har skrevet om møder med ikke-jordiske besøgende, George Adamski, Howard Menger og ægteparret Hill for blot af nævne nogen af dem. Strieber fremlagde det blot i en ny form. Ikke-jordiske, læs venusianere, kunne træffes på behørig afstand i den californiske ørken på Adamskis tid. Nu befandt de sig i et soveværelse uden hverken en skriftlig eller en mundtlig invitation. De så ud til at kunne gå igennem vægge og omgå Striebers tyverialarm, som burde registrere ubudne gæster. Godt nok gav de ham fysiske skader såsom næseblod og mærker i huden, men det var ikke det væsentlige. Budskabet var igen det vigtigste. Ikke-jordiske har altid noget at sige, så meget har vi da lært. Og har de intet vigtigt at fortælle, så har det ikke været det store problem for den bortførte at se noget i deres opførsel eller deres ansigter.

Men hvorfor rejse mange lysår for blot at sætte lidt mærker og en skræk i livet på en amerikansk forfatter. Her gjorde Whitley Strieber som sine forgængere og skrev om de ikke-jordiskes bekymring for planetens usle tilstand og menneskets destruktive adfærd. Alt sammen noget, der ikke var så fjernt fra Adamskis venusianske venners synspunkter.

For Whitley Strieber er det vigtigste ikke at kontrollere sine kilder, eller fjerne det som muligvis ikke er sandt eller noget helt andet end møder med ikke-jordiske. Han tror på dem, som skriver til ham, hvilket betyder, at han har mange støtter rundt om i verden. Samtidig peger han på et problem ved at sige, at disse bortførelser er et fænomen, som man ikke talte højt om tidligere. På den måde får han beretningerne frem i lyset og er som en slags dynamo for mennesker med lignende oplevelser.

Striebers tegning af et af de væsener, som kom ind i hans soveværelse.

Julegaven 1985

Den amerikanske skeptiker Philip J. Klass, som er en af Whitley Striebers største kritikere, har undersøgt hans oplevelse. Klass har fundet en del mistænkelige omstændigheder i påstandene. Strieber hævdede i et interview med Douglas E. Winter tidligt i 1980'erne, at han var tæt på at blive skudt af en vanvittig person, da han gik på University of Texas i 1966. Den påstand trækker han senere tilbage i "Nærkontakt" og konstaterer, at han slet ikke var der, men at han i mange år har hævdet det modsatte.

Der er flere andre historier, som Strieber fremfører som selvoplevede, men som han senere har trukket tilbage. En anden interessant ting er, at han også påstår, at han forud for sine oplevelser overhovedet ikke var interesseret i ufoer. Det undrer Philip Klass, for det er kommet frem, at Strieber i julen 1985 fik en julegave af sin bror. Gaven viste sig at være en ufobog af Jenny Randles og Peter Warrington. Det var før, hans bizarre oplevelser tog sin begyndelse. Strieber indrømmer, at han måske havde læst fem eller seks sider i bogen, før han blev bortført, men bogen havde skræmt ham så meget, at han havde lagt den væk. En påstand, som Klass finder underlig, når den kommer fra en mand, der selv skriver skræklitteratur. [1]

Der er også læger som Donald F. Klein, forskningschef ved New York Psykiatriske Institut, der har engageret sig i spørgsmålet om Striebers oplevelser. En mulig forklaring skulle ifølge Klein være, at Strieber lider af temporallapepilepsi, såkaldt TLE. I modsætning til andre typer af anfald påvirkes psyken ved denne lidelse. Mennesker med TLE-symptomer synes at have deja-vu oplevelser, oplever stærke lugte og har uforklarlige panikanfald. Filosofiske og kosmiske funderinger er almindelige hos personer med TLE, ligesom de ofte hævder at have foretaget rejser af meget stærk hallucinatorisk art. Dertil kommer en følelse af være meget mistænksomme over for andre mennesker.

Strieber afviser Kleins forklaring som endnu en påstand, der er imod den ikke-jordiske hypotese. Han gennemgik dog en professionel undersøgelse. Resultatet var, at han ikke led af temporallapepilepsi, hvis man ellers skal tro på hans egen udlægning. I begyndelsen af maj 1987 bekræftede han dog, at en af neurologerne endnu ikke havde lavet en endelig rapport om hans tilfælde. Philip Klass forlangte i et brev til Strieber at få en fuldstændig redegørelse fra lægerne. Strieber har aldrig svaret på brevet. [2]

Striebers Unknown Country

I dag er debatten om Whitley Strieber ved at klinge ud, men han er fortsat en produktiv forfatter med over 26 bogtitler bag sig. Han kommer af og til med nye påstande angående kontakterne med de mærkelige væsener. I 1991 fik han nok af "ufobevægelserne" og sendte et brev til mange af organisationerne, hvori han skrev, at vi skabte bortførelserne inden i os selv. Siden sidst i 1990'erne har han også haft sit eget forum på nettet med titlen "Whitley Strieber's unknown country". Hans hustru Anne Strieber er redaktør på hjemmesiden, som frem for alt holder sig det kendte. Det er en temmelig vidtfavnende side, som blander emner som ufoer, miljøproblemer og politik. Der er billeder af

▶

stedet, hvor Strieber blev bortført første gang, og for de rigtigt inkarnerede er der til og med et fotografi af den seng, hvor væsenerne hentede ham i julen 1985. Han har rejst en sten for at afmærke stedet, hvor han blev ført bort. Udviklingen virker foruroligende. Hvad bliver det næste? Måske et Strieberland hvor man kan køre i karrusel eller blive taget om bord i et fartøj i en mørk skov?

Whitley Strieber lægger med nogle ugers mellemrum nye krøniker med varierende indhold ud på hjemmesiden. Ofte drejer det sig om hans egne oplevelser, som langt fra er ophørt, og i et af de senere indlæg er han efter mange overvejelser kommet til konklusionen:

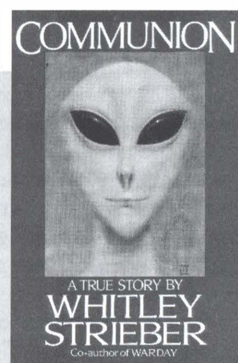
"De besøgende er i hvert fald virkelige, og de tager forplantningsmæssige materialer og vævsprøver fra mennesker". [3]

Hvorfor de besøgende tager prøver fra mennesker, ved han ikke. Strieber hævder, at han selv og den stærkt omdiskuterede amerikanske forfatter og billedhugger Budd Hopkins ikke behøver at fremlægge troværdige beviser, når det drejer sig om bortførelser. For Whitley Strieber er bortførelser fortsat en realitet. Mange andre har svært ved at se sammenhængen mellem hans beretninger og den virkelige fysiske verden. ❑

Referencer:
1. Philip J. Klass: "UFO-Abductions: A Dangerous Game", Prometheus Books 1988, side 128-131.
2. Samme, side 128-131.
3. www.unknowncountry.com/ journal Striebers månedsblad 2003-10-16

Kilde: *UFO-Aktuellt* nr. 4, 2003/*-for*

Verdens bedste bogforside?

Budd Hopkins har tilsyneladende høje tanker om sin egen "forsknings" indflydelse på almindelige mennesker. Han mener, at omslaget på Whitley Strieber første bog "Communion" er et af de bedste i forlæggerbranchens historie! Den eneste, som kan konkurrere, er efter Hopkins' mening omslaget på William Shirers klassiske bestseller fra 1959 "Det tredje Riges storhed og fald" med et ildevarslende hagekors i en hvid cirkel på en sort baggrund.

Det afgørende er genkendelsesværdien, og den ikke-jordiske på Striebers bog fik i titusindvis af mennesker til huske ellers glemte bortførelsesoplevelser. Og det til trods for, at den ikke-jordiske egentlig er tegnet helt forkert! De store, skråtstillede øjne, næseåbningerne og den smalle, lige mund er tegnet forkert i forhold til selve hovedet, som skal være meget større i forhold til øjnene, som skal side længere nede på ansigtet.

Budd Hopkins mener endda, at dette misforhold bidrog til et lykkeligt videnskabeligt eksperiment, da alle, som henvendte sig til ham med deres beretninger om, at de var blevet bortført af ikke-jordiske, påpegede fejlen. Derfor er erindringerne om bortførelserne sande, ellers kunne de jo ikke have beskrevet de ikke-jordiske så nøjagtigt!

Stefan Roslund/AFU/-for

Støt Støttefonden

SUFOI's arbejde udføres alene gennem frivillig arbejdskraft. Men nogle gange skal der også penge til for at realisere foreningens mål. Foruden et overskud fra *UFO-Nyt* finansieres mange af foreningens aktiviteter gennem SUFOI's Støttefond, der har eksisteret siden 1980.

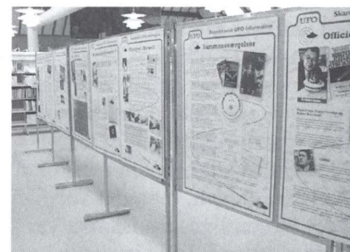
Der står i dag kr. 9.000 i fonden, men SUFOI vil have brug for endnu flere midler for at kunne gennemføre de kommende aktiviteter.

På vores ønskeseddel står der:

• En ny plancheudstilling. Den nuværende er utrolig populær og lånes ud til mange biblioteker og arrangementer – men den er nedslidt og skal fornys.

• Et stort ufo-arrangement i 2007, hvor foreningen fylder 50 år! Det er slet ikke for tidligt at tage fat på planlægningen af dette, men en forudsætning er, at der er midler til afholdelse af et sådant arrangement.

• Nyt oplag af heftet "Når du ser et stjerneskud". Igen en af foreningens succeshistorier, hvor Tipsmidlerne/Undervisningsministeriet støttede udgivelsen af dette oplysningshefte i et oplag på 15.000 eksemplarer. Disse er nu væk, og vi har hårdt brug for et nyt oplag. Desværre vil Tipsmidlerne ikke støtte et nyt oplag, så vi må selv finansiere det.

Vi modtager derfor meget gerne støtte fra *UFO-Nyts* læsere og andre, der med et lille (eller større!) bidrag ønsker at bidrage til gennemførelsen af disse aktiviteter. Bidrag kan fremsendes på foreningens girokonto 9 11 77 25. Anfør venligst "Støttefond" ved indbetaling.

Orberne kommer!

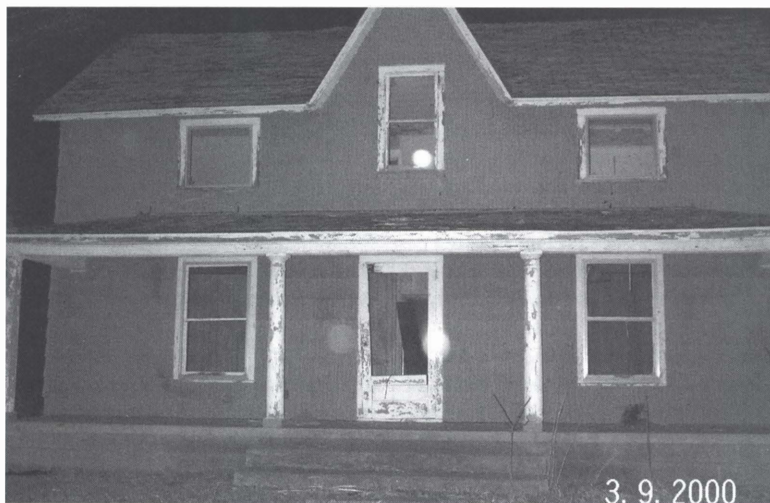
De mystiske orber dukker i stigende grad op på hjemmesider og i internationale ufo-tidsskrifter og skaber debat: Aliens, ånder eller partikler i luften? Navnet kunne lyde som noget fra Tolkiens univers og de nye storfilm, men der er tale om en ny type ufo-fotos, der mystificerer.

AF OLE HENNINGSEN

Orberne, som de nu kaldes på dansk, er som oftest små lysende, cirkelrunde (heraf den engelske betegnelse "orb") plamager, der af og til dukker op på fotos, uden at fotografen har bemærket noget usædvanligt under fotograferingen. Når der derfor i denne sammenhæng skrives om orber, så skal det fra en start fastslås, at vi helt konkret her beskæftiger os med de små – eller større – runde, lysende aftegninger, der findes på billederne. Ikke alle mulige andre måske mærkeligt udseende fænomener, som passende kan tages op ved en anden lejlighed.

Når det nævnes, at det drejer sig om en ny type ufo-fotos, skal det opfattes i meget bred forstand, idet de ikke umiddelbart er identificerede. Og så er de, om ikke andet, pr. definition jo ufo-fotos.

Jeg har i nogen tid med en vis forbavselse set disse fotografier dukke op med en eller anden ofte mystificerende tekst i udenlandske tidsskrifter og på hjemmesider.

Billede af orber taget af medlemmer af Ghost Hunters Society på spøgelsesjagt den 9. marts 2002 i Crawford County i staten Illinois.

Orber fotograferet ved nattetide på en kirkegård i New Orleans. (Foto: Cathi Bunn)

Mange af disse billeder er taget ved aften- eller nattetide på kirkegårde eller ved huse, ruiner eller andre lokaliteter, der har ry for at være plaget af spøgelser og ånder. På de samme hjemmesider finder man en lang række andre billeder med ejendommelige aftegninger.

Når man på internettet anvender en af søgemaskinerne som fx Google eller Yahoo og søger på "orbs" og fotografier, så er det også helt tydeligt, at en meget stor del af de fundne fotografier relaterer til hjemmesider, hvor man beskæftiger sig med spøgelser, spøgelsesjagt eller psykiske fænomener.

På Ghost Hunters Society's hjemmeside fra Crawford i staten Illinois i USA vises en række fotografier med orber, og foreningen gør meget reelt opmærksom på, at der ikke på nogen måde er manipuleret med billederne. Andre fotos kan ses på adressen: http://www.crawfordcountyghosthunters.com/ghostphotospagefive.html

Der findes sågar flere orb-hjemmesider, hvoraf en kalder sig "The Official Home Office of the INTERGALACTIC ORBS", dvs. den officielle hjemmeside for de intergalaktiske orber. Man har altså næsten ophøjet sig selv til en slags "ambassade".

På den "officielle" hjemmeside (med adressen: http://www.acsa2000.net/users/!orb/site/main/htdocs/home.html) oplyses, at orberne oprindeligt skulle være blevet opdaget af en Bryan Williams, og at videnskaben først for nylig har været i stand til at studere teknologien bag orberne! Tjah, man skal høre meget!

Der har kunnet opstilles en klassifikation af de forskellige orb-typer, og man fortæller endvidere på hjemmesiden, at en fjern race i galaksen anvender orberne som en fjernstyret avanceret teknologi, nærmest som et fjernstyret kamera. Hver orb repræsenterer et hul i tid og rum, hvorigennem man kommer i kontakt med os. Ikke på en sådan måde, så det gør os nogen skade, men blot så væsenerne bag orberne på denne måde kan observere Jorden.

Masseudryddelse i vente?

Væsenerne bag orberne har også kommunikeret med det hold, der står bag orb-hjemmesiden, og ladet

The Official Home Office of the
INTERGALLACTIC ORBs!
evidence that we are being Observed and Visited here
by distant alien species with advanced space flight capability

Fotodokumentation

forstå, at man er her for at hjælpe menneskeheden mod masseudryddelse i form af en ulykke, der kunne indtræffe mellem 2001 og 2004 (så er det jo ved at være lige op over, venner!), og at man har været meget tålmodige med os mennesker på Jorden osv. Noget af en mundfuld, må man nok sige! Men helt i stil med andre sekter eller grupper, der prædiker for os og "kender sandheden".

Det lyder samtidig som noget af et intergalaktisk overvågningsarbejde, når nu disse orber viser sig på massevis af fotos hele tiden og hele verden over. Jeg burde måske til og med nok være utroligt beæret over, at orberne tilsyneladende af og til også er så rigt repræsenteret i mit private soveværelse, som det senere skal vise sig!

Men ikke så snart dukker der et nyt fænomen frem, før teorier og mytemagere blomstrer, i vore dage især på internettet. At ånder eller intergalaktiske væsener skulle være årsag til orberne, er kun nogle af de få udvalgte forklaringer. En søgning på internettet på betegnelsen "orbs" via søgemaskinen Google kom i januar 2004 op med ca. 222.000 hits. Så der er nok at kigge på, hvis man orker det.

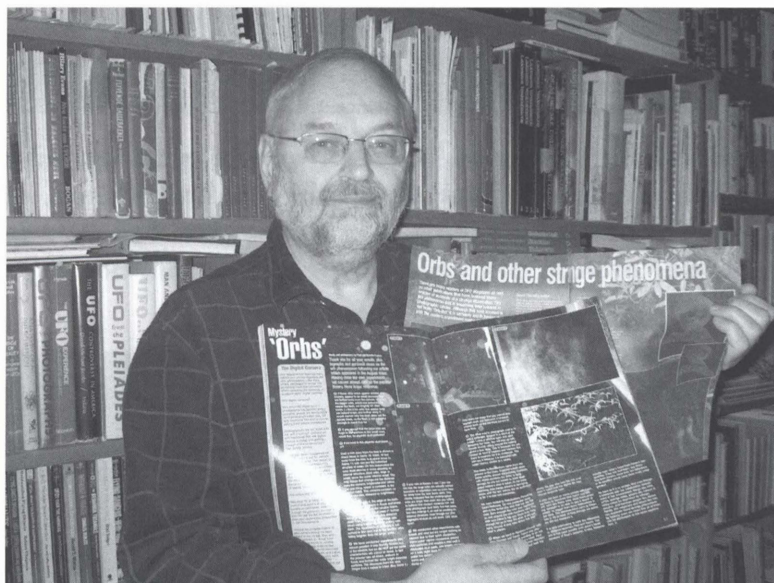
Når orberne så optræder på billeder i forbindelse med berømte personer inden for emner som ufoer, spøgelsesjagt eller kontakt med ånder, så bliver det hele endnu mere spændende og højner næsten sandhedsværdien, eller gør det?

UFO-Magazine

Denne nye type af billeder har bl.a. fået megen omtale i det udbredte engelske tidsskrift *UFO-Magazine*. Artiklerne er nok blevet læst og billederne kigget efter, men måske uden den helt store interesse fra starten. Så spændende virkede de jo heller ikke. De virker egentlig ret ordinære.

Men pludselig en dag er Filip Steenholdt, en tidligere kollega og korncirkel-medproducent, i telefonen og spørger, om jeg kender til billeder med mærkelige små, lyse, runde aftegninger på. Han har lige set nogle højst interessante og ejendommelige fotografier med sådanne lyskugler på, oven i købet et foto han selv er med på.

Henvendelsen fra min tidligere kollega og de billeder, han viste mig, fik mine tanker lidt mere på gled. For når man begynder at diskutere sådanne aftegninger uden for

Ole Henningsen med UFO-Magazine, hvor redaktionen har fundet de store overskrifter frem til artiklerne om orberne. (Foto: Ole Henningsen)

de egentlige ufo-kredse m.v., så er det måske alligevel på tide at tage emnet op i et bredere forum.

De fleste af de fotos med orber, som Filip Steenholdt, havde set, var fra private hjem.

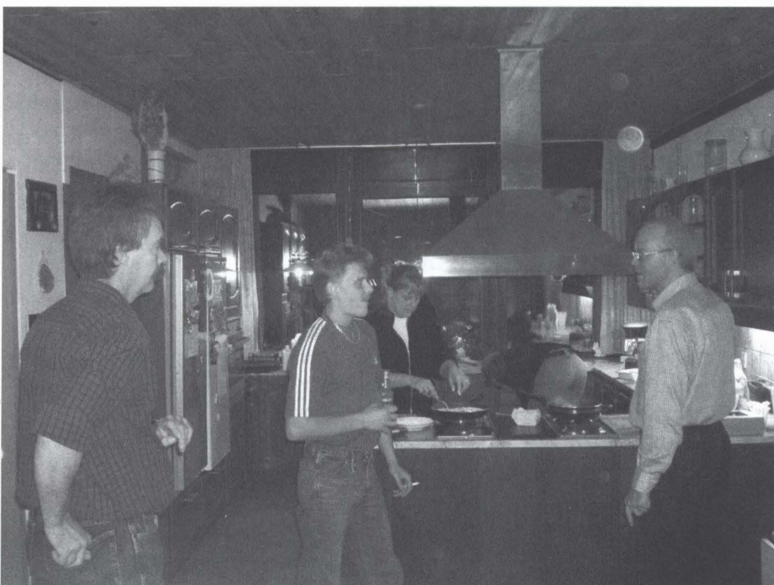
Men et par enkelte billeder var dog taget i den lokale sportshal i Søllested på Lolland i forbindelse med en optræden af det fra dansk tv meget kendte dansk-engelske medie Marion Dampier-Jeans (se side 17).

Og det lokale diskussionsemne var så hurtigt, om det kunne være manifestationer af ånderne, hun havde fortalt om el. lign. Eller hvad var det mon, man så på billederne?

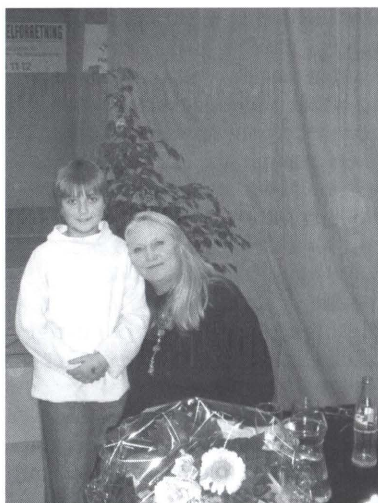
UFO-Mail søger orber

I dagene før jul 2003 udsendte SUFOI *UFO-Mail* nr. 26 (gratis og uforpligtende tilmelding på www.ufo.dk), hvor læserne bl.a. blev opfordret til at fremsende deres eventuelle fotos af orber og lidt om omstændighederne ved fotograferingen. Mange af læserne ville formentlig alligevel have deres kamera fremme i anledning af julen, så der kunne være gode chancer for nogle spændende fotos til samlingen.

For at illustrere, hvorledes sådanne lysende aftegninger typisk kunne tage sig ud, valgte jeg i den

Billedet af bl.a. Filip Steenholdt fra 6. december 2003 i et køkken indeholder flere runde lys, der bedst ses efter billedbehandling med ændring af kontrast og lysstyrke. (Foto: Kirsten Johansen)

Det dansk-engelske medium Marion Dampier-Jeans fotograferet i Højrebyhallen i Søllested på Lolland den 30. oktober 2003. Bemærk orberne bl.a. i billedets højre side. Billedet er taget med et digitalt kamera af mærket Hewlett-Packard PhotoSmart 320 med blitz. (Foto: Kirsten Johansen)

udsendte *UFO-Mail* at vise nogle få fotos fra Danmark og udlandet uden yderligere kommentarer i første omgang. I samme *UFO-Mail* blev læserne også bedt om deres bud på, hvad disse orber kunne skyldes, og hvordan de efter læsernes og fotografernes opfattelse kan opstå.

Og der kom en del henvendelser fra flere læsere, der indsendte deres fotografier og kommentarer. For rigtigt mange kendte tilsyneladende disse runde aftegninger fra egne billeder.

Ofte ses de lysende aftegninger tydeligere, hvis det digitale foto undergår en efterbehandling i et billedbehandlingsprogram som fx Adobe Photoshop Elements, Adobe Photoshop eller andre fotoprogrammer. Billederne kan eksempelvis gøres skarpere, og der kan ændres på kontrast og lysstyrke for at fremhæve orberne, især hvis billederne efterfølgende skal reproduceres.

Efter aftale har vi valgt at lade fotograferne, der fremsendte fotos til SUFOI, optræde anonymt i denne sammenhæng. Artiklens forfatter er bekendt med deres identitet.

Orber til barnedåb - og alle vegne

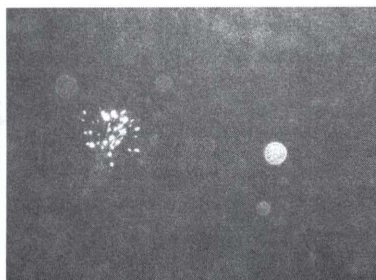
Casper fremsendte et foto fra sin stue med orber over et tændt tv og kommenterede:

"Jeg gætter på, at orber opstår, når der er støv på linsen. Har det ofte selv på mine billeder."

MB fremsendte to billeder taget ved en barnedåb i Hurup Kirke i Nordjylland. På de desværre lidt uskarpe billeder ses flere runde aftegninger med det mørke kirkeloft som baggrund.

MB tilføjede spørgende: "Vi har også fundet et billede på internettet, hvor det menes at være ånder?"

De mere skarpe billeder fra kirken var der intet usædvanligt på.

Bjarke fremsendte et billede taget nytårsaftenen af fyrværkeriet udendørs (se ovenfor). Billedet er taget med blitz og med et digitalt kamera, Hewlett-Packard PhotoSmart 320. Hvis man ikke indstiller sit kamera til at tage foto uden blitz, vil det normalt automatisk selv sørge for at udløse blitzen. Det originale foto er af naturlige årsager meget mørkt, og der er næsten intet usædvanligt at se på PC-skærmen. Men ved at gøre billedet lysere i et billedbehandlingsprogram, dukker der et par markante orber op på nattehimlen.

Foto taget i sommeren 2003 i sommerhusområde ved Tisvilde.

Allerede i november 2003 kontaktede TVB SUFOI og fortalte, at han i sommeren 2003 var ude for en besynderlig hændelse med sit nye kamera, et Olympus Digital Camera C300Z:

"Det foregik i haven ved mine forældres sommerhus i Tisvilde. Vi bor i et relativt øde sommerhusområde tæt ved en skov. Klokken var ca. 23, og jeg var ude for at afprøve mit nye digitale kamera, som jeg netop havde fået i fødselsdagsgave. Jeg havde taget nogle billeder, men opdagede nogle sjove "cirkler" på billederne. Jeg prøvede at identificerede, hvor de cirkler skulle have befundet sig på himlen, men jeg kunne ikke se noget på himlen, og jeg er næsten 100% sikker på, at de ikke var der, da jeg tog billederne. Jeg har dog nu selv den teori, at min blitz har ramt et eller andet, fx et vindue eller den lampe, som ses på de fremsendte billeder. Jeg har nemlig set et lignende tilfælde, dog synes jeg, at "cirklerne" er uhyggeligt runde. Jeg kunne meget godt tænke mig en forklaring."

Fra Per fik SUFOI denne mening om orberne:

"Jeg vil umiddelbart gætte på, at disse orber blot er støvkorn, der bliver oplyst af blitzen inden for få cm fra objektivet, dermed kommer disse ude af fokus (fordi de er så tæt på). Det forklarer dog ikke, at disse kommer oftere på digitalkameraer, bortset fra at folk nok generelt bare skyder løs hele tiden og dermed laver flere billeder, der forøger chancen for at de opstår. Jeg har selv set disse kugler på mine billeder."

Min tidligere kollega, Filip Steenholdt, der var med til at sætte gang i debatten om orberne, ringede i øvrigt en måneds tid efter sin første henvendelse om billederne og fortalte, at han nu havde set noget, der lignede orber, men uden brug af fotoapparat og i solskin, forårsaget af støvpartikler på hans briller!

Så brillebærende læsere kan evt. selv eksperimentere og måske få resultater, afhængig af, om man er nær- eller langsynet og arten af ens briller.

Hvad kan det være?

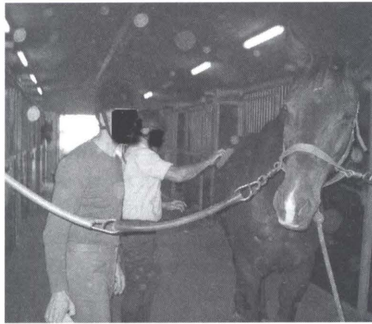
Karakteristisk nok er alle de fremsendte billeder af disse fænomener taget med digitale kameraer og med blitz. Da alle aftegningerne er lyse og derfor ofte kun ses på en lidt mørkere baggrund, må interessen ud fra selve udseendet af billederne nok i første omgang samle sig om spørgsmålet: Kunne det være en eller anden form for partikel, typisk støvpartikler, der befinder sig meget tæt på kameraets objektiv (linse) og derfor oplyses ekstremt meget af blitzen og aftegner sig uskarp og lysende?

Flere modtagne billeder viste situationer, hvor der meget vel kunne være en del – også synligt – støv i luften, fx fra en ridestald og fra en fårefold. Andre billeder viste mere almindelige situationer inden- eller udendørs, hvor man ikke nødven-

▶

Fotodokumentation

(Foto: Kim Møller Hansen)

digvis skulle forvente støvpartikler i luften. Men det kunne så måske være andre ting.

Praktiske eksperimenter

Men det kunne nu ikke være så svært at forsøge at lave orber ved hjælp af en støveklud og det forhåndenværende digitale kamera. Som sagt så gjort. I husets soveværelse, hvor jeg kunne finde en mørk baggrund, tog jeg om aftenen en række fotos med mit digitalkamera med blitz. På disse fotos kan man ikke umiddelbart få øje på mystiske lyspletter eller andet ejendommeligt. Derefter tørrede jeg støv af med en klud et støvet sted i huset og rystede denne klud foran og over kameraet og tog endnu en række billeder med blitz. På langt de fleste af disse billeder kan man se de runde aftegninger, men bedst og mest klart, hvis de befinder sig på en mørkere baggrund.

Jeg foretog derefter det samme eksperiment to andre steder i huset – og med samme resultat! Der er altså ingen tvivl om, at sådanne aftegninger kan frembringes eksperimentelt ved hjælp af lidt støvpartikler tæt på kameraet!

Eksperimenterne er gennemført med et digitalkamera af mærket Hewlett-Packard PhotoSmart C812, der er forsynet med en CCD-chip med disse specifikationer: 3,92 MP effektiv pixel, 4,13 total, 1/1,8" CCD. Brændvidden er ved vidvinkel: 7,6 mm.

Infrarødt lys?

I en artikel i *UFO-Magazine* (januar 2004) er skribenterne Paul og Denette France inde på, at en automatisk afstandsmåling med infrarødt lys i digitalkameraer måske oplyser støvpartikler, vanddråber osv. tæt på objektivet, der så resulterer i de runde lyspletter ude af fokus på billedet.

Det menneskelige øje vil så netop ikke se disse partikler, når de blot er oplyst af infrarødt lys. Men det digitale kamera vil registrere dem, hvis det er følsomt i det infrarøde område.

Her kunne man måske som læser få den ide, at det var enklere blot at antage, at det var partikler oplyst af kameraets almindelige blitz. Sådanne små partikler lægger man jo normalt heller ikke mærke til, når man fotograferer. Men ved at være meget opmærksom på fænomenet har jeg dog under eksperimenterne iagttaget støvpartikler oplyst af blitzen foran fotoapparatet, hvis jeg samtidig lod være med at kigge i søgeren eller på displayet.

Men teorien er altså, at digitale kameraer måske kan se et andet område af bølgespektret, end det menneskelige øje, der registrerer lys i bølgeområdet ca. 3.800 til ca. 7.600 ångstrøm. Det ultaviolette bølgeområde ligger lavere end 3.800 ångstrøm, medens det infrarøde ligger højere end 7.600 ångstrøm. Måleenheden er i øvrigt opkaldt efter den svenske fysiker Anders J. Ångstrøm.

De fleste digitalkameraer anvender en billeddannende sensor af CCD-typen, der analyserer farverne og registrerer lysmængden. Visse kameraer benytter andre sensorer (chips).

Men er det rigtigt, at visse digitalkameraer kan se ting, vi ikke kan opfatte med det blotte øje? Ja, der måtte endnu et eksperiment på bordet, og vel at mærke et du også kan eftergøre hjemme med dit eget digitalkamera.

Prøv at kigge ind i dioden (pæren i forenden) i en fjernbetjening til et alm. tv-apparat og tryk så på en af betjeningens knapper. Man kan normalt intet se med det blotte øje. Tag så det digitale kamera og tænd for displayet, den lille LCD-skærm, der normalt sidder bag på kameraet, og hvor man kan se det sceneri, man ønsker at fotografere. Hold tv-fjernbetjeningen ind foran, peg på kameraet og tryk på en af kommandoknapperne. Man kan nu på digitalkameraets display tydeligt se dioden på fjernbetjeningen lyse, selv om man ved siden af med det blotte øje *ikke* kan se noget lys i dioden.

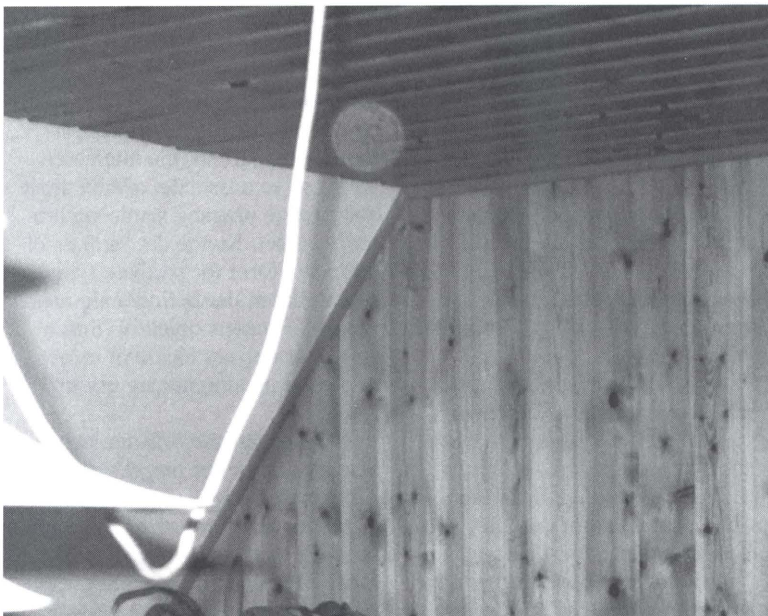
Det er derfor korrekt. at digitalkameraet (dvs. dets chip) kan opfange og registrere lys af en bølgelængde, som vort øje ikke kan se.

Hvis man vil have det "sort på hvidt", kan man med digitalkameraet fotografere dioden (pæren) på tv-fjernbetjeningen, medens man trykker på en af kommandoknapperne, så man kan få lyset registreret fotografisk, hvilket jeg efterfølgende gjorde.

Orber til foredrag

Astrofysiker, ph.d. Michael J. D. Linden-Vørnle fra Tycho Brahe Planetarium siger om infrarødt lys og digitale kameraer til SUFOI:

"Det er et kendt fænomen, at også de elektroniske chips, der anvendes til astronomiske optagelser, er stærkt følsomme i det røde og in-

På denne udsnitsforstørrelse af et enkelt af de mange fotos ses den tydelige orb-aftegning opstået som følge af eksperimentet med støvpartikler. (Foto: Ole Henningsen)

Visse digitale kameraer er følsomme for infrarødt lys som fx fra en tv-fjernbetjening. Lyset i dioden kan ikke ses med det blotte øje. Eksperimentet blev gennemført med fjernbetjeningen (SF 08) til et ordinært Tandberg tv og et digitalkamera af mærket Hewlett-Packard PhotoSmart C812. (Foto: Ole Henningsen)

frarøde område af lysspektret. Dette kan give problemer for visse typer af undersøgelser, hvorfor det røde og infrarøde lys i disse situationer må filtreres bort, inden det rammer chippen.

Det er derfor også korrekt, at visse digitale kameraer til mere privat brug rent faktisk kan registrere bølgelængder ind i det infrarøde område, hvilket normalt dog ikke giver problemer for digitalkameraernes ejere i den daglige anvendelse.

Infrarøde ånder?

Men at ens kamera måske er følsomt lidt ind i det infrarøde bølgeområde, er jo ikke ensbetydende med, at man nu kan fotografere åndelige væsener, som nogen mener, hvis der findes langt mere jordnære og naturlige forklaringer på de fotograferede ting.

Hvis man antog, at der eksisterede åndelige væsener, der kun var synlige i infrarødt lys, så ville sådanne manifestationer også have optrådt i meget stor stil gennem årene på fotografiske optagelser til videnskabelige formål. Fotografering med infrarødt lys/infrarøde film er jo ikke en ny opfindelse. Teknikken har været kendt og anvendt af videnskaben i utallige sammenhænge i mange år.

Hvad siger fotoeksperterne?

En af vore læsere, Danny, skrev tilbage: "Orber må jeg lige læse lidt mere om, det lyder mystisk, tror ikke det har noget med ufoer at gøre." Og så tilføjede han snusfornuftigt: "Har du prøvet at spørge en fotoekspert eller fotograf?"

Og naturligvis rettede SUFOI henvendelse til fotografer og fotoeksperter om sagen. Fra det verdensomspændende fotofirma KODAK fik SUFOI denne kommentar fra R.S., Kodak Digital Imaging Support Centre:

"Støvpartikler, regndråber, snefnug osv. vil altid give disse hvide plamager på billederne, når blitzen rammer dem. Jeg kiggede på billederne på internettet, og med din beskrivelse af eksperimentet vil jeg sige, at det helt klart er støvpartikler og andre partikler i luften, der har givet disse pletter."

Kurt Gabs fra det landskendte fotolaboratorium i Tønder siger til SUFOI:

"Nogle af de udendørs fotos ligner den virkning, man får, når man med blitz fotograferer ind i snefnug."

I tidsskriftet *Digital Foto* nr. 5, 2003, spurgte en læser, Kristian Bjerregaard, med overskriften "Plettede billeder":

"Med flere forskellige digitale kameraer har jeg oplevet, at der kommer mærkelige hvide pletter rundt omkring på billedet. Er det noget, I har set? Ved I, hvorfor det kommer?"

Til dette spørgsmål svarede redaktionen på *Digital Foto*:

"Det skyldes, at flashlyset reflekterer i støvpartikler mellem kamera og motiv. Er frontlinsen på dit kamera støvet? I så fald kan du forsigtigt tørre den af med et stykke blødt stof eller køkkenrulle. Er den meget beskidt, kan du bruge rensevæske og –serviet til briller. Kom ikke rensevæske direkte på objektivet."

Vi forelagde et af de udendørs orb-fotos for Anders Knudsen, der er professionel pressefotograf og mangeårig fremtrædende medarbejder ved Lolland-Falsters Folketidende. Som kommentar til billedet siger Anders Knudsen:

"Jeg kan med sikkerhed sige om årsagen, at blitzen rammer en regndråbe. Det forekommer, når man bruger blitz i regnvejr og tåge eller støvregn. Nogen gange lægger man slet ikke mærke til, at det er støvregn eller lidt tåge og bliver overrasket, når man ser resultatet på billederne.

Natlig besøg på amerikansk kirkegård gav disse orber - formentlig forårsaget af regndråber, siger fotoeksperter.

Michael Linden-Vørnle ved præsentationen af CANAL+ tv-serien "Taken" i Grand Teatret i København 20. januar 2004. Hans foredrag over emnet "Liv i universet" havde overskriften: Er der nogen? Læg mærke til de flotte orber, der "svæver" omkring ham! (Foto: Ole Henningsen)

SUFOI's fotokonsulent

Flyveleder Hans Bødker, fotokonsulent for SUFOI gennem en lang årrække, siger om orb-billederne:

"Når man kigger på dette billede, ligner det mest vanddråber på linsen, men at det skulle være mere almindeligt på digitalkameraer, har jeg nu ikke hørt. Billed-chip-

▶

Fotodokumentation

pen på digitalkameraer er meget lille, typisk 1 cm eller mindre, så det er fantastisk, at man kan presse 5 mill. billedpunkter (pixels) eller mere ned på dem, og samtidig have kontakt til hvert enkelt punkt. En så lille flade kræver også en meget kort brændvidde på objektivet, typisk 6-8 mm for en normal brændvidde, der svarer til 50 mm for et normalt "gammeldags" 35mm film kamera.

En så kort brændvidde giver samtidig en meget stor dybdeskarphed, måske så stor at den ved en lille blænderåbning vil kunne fokusere på noget, der sidder på selve objektivet. Med hensyn til støv eller måske regn, støvregn eller små snefnug tæt på kameraet belyst af en blitz. Det kunne det godt ligne på det viste billede."

Hans Bødkers interesse for orberne var dog vakt:

"Jeg har nu eksperimenteret lidt med mit digitalkamera. I dagslys har jeg ud gennem mit vindue taget billeder af saltkorn og sukkerkorn, drysset ned foran kameraet i ca. 20-30 centimeters afstand fra objektivet. Billederne er taget med flash, og det er svært at komme tættere på objektivet, da flashen sidder oven på selve objektivet, som derfor vil komme til at skygge for flashlyset. Brændvidden var ca. 22 mm," skriver Hans Bødker og tilføjer, at han dog valgte at holde vinduet lukket, da eksperimenterne er udført i Søndre Strømfjord på Grønland, og der udenfor var -38 grader.

"Men sådan ser altså små genstande som salt og sukker ud på billeder i luften på tæt afstand og fastfrosset med flash," slutter SUFOI's fotokonsulent Hans Bødker.

Saltkorn drysset ned ca. 20-30 cm foran objektivet. Frosset ved hjælp af flash. (Foto: Hans Bødker)

Sukkerkorn drysset ned ca. 20-30 cm foran objektivet. Frosset ved hjælp af flash. (Foto: Hans Bødker)

Eksperimenterne fortsætter

En søndagstur i skoven kan naturligvis også anvendes til efterforskning af orbernes natur. Så da der viste sig et par snefnug i luften, blev blitzen slået til, og på flere af optagelserne dukkede de lyse, runde aftegninger op.

Om aftenen var det snevejr med en masse bittesmå snefnug, og så måtte kameraet frem til et nyt eksperiment. Hvordan ville det se ud, når små snefnug blev fotograferet med blitz på nært hold. Billedet giver svaret: De ligner til forveksling de andre orber.

Selv en januar-skovtur kan give orber, hvis der fotograferes med blitz. (Foto: Ole Henningsen)

Bittesmå snefnug giver mange orber ved anvendelse af blitz om aftenen. (Foto: Ole Henningsen)

Insekter på spil

I nyhedsbrevet *Filer's Files* nr. 28/2003 fortæller Kathie Grimes fra organisationen MUFON:

"Jeg vil gerne orientere om en undersøgelse, der blev foretaget i Kentucky, USA, hvor der var set runde lys på billeder taget i et mørkt hus. Efterforskeren tog hen til huset en nat og fandt ud af, at lyskuglerne, orberne, på blitzbillederne blev forårsaget af små insekter i luften. Det morede os, at så små insekter kunne lave så store orber på billederne."

I samme nyhedsbrev kommenterer den kendte ufo-forsker dr. Bruce Maccabee nogle billeder med orber taget ved en korncirkel ved Saratoga Springs i USA:

"De runde lys eller orber kan stamme fra lys reflekteret af støvpartikler i atmosfæren, meget tæt på objektivet, da blitzen blev anvendt. Blitz-orber er blevet meget almindelige nu, hvor blitzlyset er så tæt på linsen på moderne kameraer."

Bruce Maccabee har også selv eksperimenteret med orber og viser på sin hjemmeside på adressen: http://brumac.8k.com/orb_3.html, hvordan fx meget små glasperler kan tage sig ud i luften, fotograferet med blitz, når de falder ned i forskellig afstand foran kameraet.

Konklusion: Små partikler

Efter nærmere gennemgang af en stor mængde fotografier og tilhørende beretninger samt mange eksperimenter ser der ikke ud til at være tvivl om, at disse lysende aftegninger eller orber på digitale indendørs- og udendørs fotos skyldes små partikler (støv, støvregn, regndråber m.v.) i luften tæt foran kameraets objektiv oplyst af blitz.

Alternativt kan der være tale om reflekser af blitzlyset forårsaget af urenheder på objektivet i form af små støvpartikler, regndråber m.v.

Naturligvis vil der aldrig være belæg for at konstatere, at alle orb-fotografier er opstået på denne måde, men der er til gengæld absolut intet i det gennemgåede materiale, der tyder på andet end denne helt naturlige forklaring på de lysende aftegninger.

Efterlysning

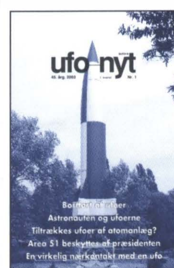
Det vil bestemt være interessant at høre om læseres eksperimenter og erfaringer med sådanne billeder og tilhørende kommentarer. Hvis der skulle dukke noget spændende op på området, vil vi vende tilbage til emnet og vise flere af denne type billeder i *UFO-Mail* og i *UFO-Nyt*. ❑

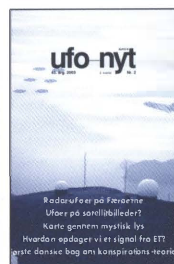
Tager man andre gode billeder med "ufoer" (uidentificerede fotograferede objekter?) på, så hører vi naturligvis fortsat meget gerne herom på internetadressen: www.ufo.dk
eller på postadressen SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

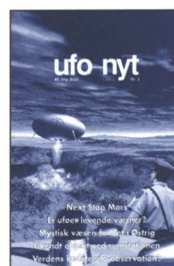
Indholdsfortegnelse UFO-Nyt 2003

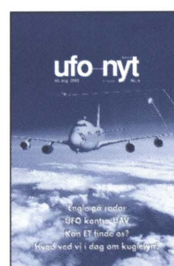
AF JØRGEN BENGTVIG

Læses sådan: Blad nr./sidetal

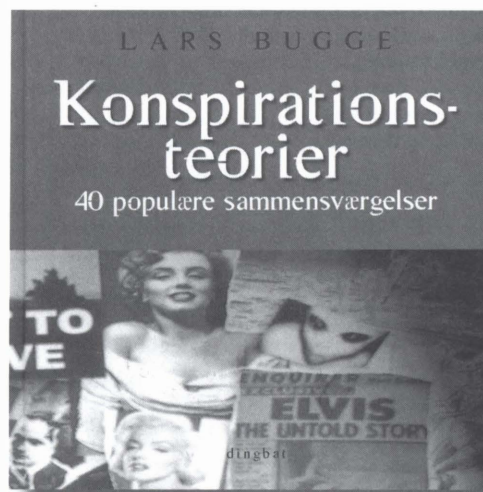

Bogtilbud

Udvidet særudgave!

Konspirationsteorier

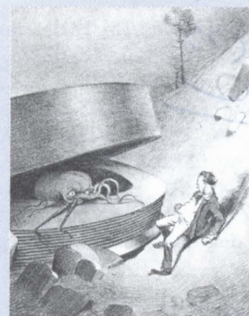
- 40 populære sammensværgelser

I foråret 2003 udgav SUFOI "Konspirationsteorier: 20 populære sammensværgelser" – og bogen blev hurtigt udsolgt! Nu er denne populære bog udkommet i en udvidet særudgave på forlaget Dingbat og kan købes hos SUFOI. Bogen er på 151 sider, ill. og indbundet.

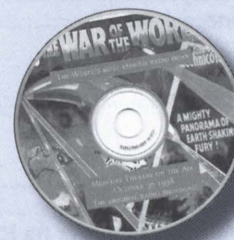
Kr. 69,95
(Bestillingsnummer B-047)

"En lækkerbisken for alle elskere af konspirationsteorier. Skrevet af Lars Bugge, der har skrevet en række bøger om samme emne, fx Mysteriet om mordet på John F. Kennedy, 2002. Dette mystiske attentat er da også en lækkerbidsken for enhver konspirations-fan, og er selvfølgelig med i denne bog, som omfatter 39 andre mystiske begivenheder, som kan få blodet i kog hos en rigtig fan. Attentater, mystiske dødsfald, mystiske begivenheder, her er det hele..." (fra Lektørudtalelsen, DBC)

Klodernes Kamp

Den 30. oktober 1938 begyndte CBS Radio i New York den ugentlige udsendelse med radiohørespil under fællestitlen Mercury Theatre on the Air. Denne dag var det Orson Welles, som stod bag en nyskrevet udgave af H. G. Wells klassiker *The War of the Worlds.* Mere end to millioner lyttede til historien om, hvordan fjendtlige marsboere lander i New Jersey og invaderer Jorden. Hørespillet var så realistisk og dramatisk, at mange lyttere glemte, at der var tale om fiktion. De tabte hovedet og tog haglgeværet frem for at imødegå truslen fra rummet.

Hør det originale hørespil *The War of the Worlds* på cd.
Varighed: 51 min. **Pris kr. 88,-**
(bestillingsnummer. L-003)

NYHED

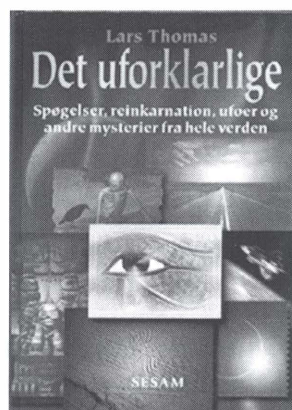

UFO-Vision 8
UFO-Vision er SUFOI's specialtidsskrift med dybdeborende artikler, anmeldelser m.m. Dette nummer har UFO-bortførelser som tema.

UFO-Vision nr. 8 er på 60 sider i A5 format og **udkommer den 2. marts.**

Pris kr. 59,-
(bestillingsnummer T-025)

Kun få stk. tilbage!

Det uforklarlige

I skolen lærer vi, at videnskabsmændene for hver dag, der går, ser længere og længere ud i rummet, og længere og længere ind i cellernes og atomkernernes inderste hemmeligheder. De har faktisk løst de fleste af naturens og eksistensens gåder. Det passer bare ikke! I vores højteknologiske verden falder fisk ned fra himlen. Folk bryder i brand uden nogen påviselig årsag og bliver reduceret til aske på få sekunder. Man opdager ikke, at en forbipasserende er et spøgelse, før man går lige igennem ham. Dyrelivet svarer ikke altid til zoologibøgernes angivelser. Og tusinder af mennesker er overbevist om, at vi ikke er alene i universet, og at intelligente væsener fra andre planeter jævnligt aflægger besøg.

Tag med på en udflugt i den gråzone, der ligger mellem det velkendte og det ukendte.

I *Det uforklarlige* beretter Lars Thomas om en lang række tilsyneladende uforklarlige fænomener - fra huse, der er hjemsøgt af spøgelser til spontan selvforbrænding, vandrende sten, reinkarnation, psykokinese, korncirkler, Loch Ness-uhyret, UFO'er og meget, meget mere.

Det uforklarlige, 192 sider, illustreret og indbundet. **Kr. 249,00**
(Bestillingsnr. B-046). Bogen kan bestilles på nedenstående kupon.

Tilbud og nyheder til læserne

Alle varer kan bestilles på denne kupon (eller en kopi af den). Sæt kryds ved de ønskede varer.
Send kuponen til: **SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte**. Og vi sender et girokort. Så snart vi modtager din indbetaling, sendes alle varer. Porto/ekspeditionsgebyr er på kr. 26,00 - uanset hvor meget du bestiller.

Navn: ____

Adresse: ____

Send venligst de afkrydsede varer:

- ❍ **Det uforklarlige** Kr. 249,00
- ❍ **Konspirationsteorier** Kr. 69,95 *Udvidet særudgave!*
- ❍ **Kenneth Arnold fortæller (kassettebånd)** Kr. 20,00
- ❍ **The War of the Worlds (CD)** Kr. 88,00
- ❍ **Mysterious Spheres (CD)** Kr. 129,00
- ❍ **Det glemte folk (2 bind)** Kr. 298,00
- ❍ **UFO-plakat** Kr. 40,00
- ❍ **UFO'er på radar** Kr. 39,00
- ❍ **The Fantastic Flight Of JAL1628** Kr. 49,00
- ❍ **UFO-bølger** Kr. 9,00
- ❍ **Dobbeltmåner** Kr. 19,00
- ❍ **UFOer: Hvad siger videnskaben** Kr. 9,00
- ❍ **UFO-Vision 8** Kr. 59,00 *Nyhed*
- ❍ **Mirakelmanden Uri Geller** Kr. 9,00
- ❍ **UFO-Nyt 2004 intro-tilbud** Kr. 200,00

Til det samlede beløb lægges kr. 26,00 i porto/ekspedition

Kan vi finde marsboerne, hvis de er der?

AF OLE HENNINGSEN

NASA landsatte i januar 2004 to robotter på Mars-overfladen og har planer om flere Mars-missioner samt på længere sigt planer om at sende mennesker til Mars. NASA's overordnede målsætning er klar: Man vil finde ud af, om den røde planet engang har huset liv.

Den nuværende eftersøgning efter liv er nødvendigvis begrænset til liv, som vi kender til det - organismer afhængig af vand. En space.com-læser kommenterede for nylig dette spørgsmål og mente, at det var hovmodigt af os mennesker simpelthen at tro på, at enhver anden form for liv vil være nøjagtig som os selv. De forskere, der beskæftiger sig med ET har et lignende syn på tingene.

"Videnskabsmænds indgangsvinkel til at finde liv er meget 'Jord-centreret'," siger Kenneth Nealson, der er geo-biolog ved University of Southern California i USA.

"Problemet er, at der ud over kulstof-baseret og vand-afhængigt liv ikke er mange andre muligheder at basere sig på, når man skal designe en rummission til Mars. Baseret på, hvad vi ved om selve livet på Jorden, fastsætter vi de grænser, inden for hvilke vi kunne tænkes at søge efter liv på andre kloder," siger Nealson og tilføjer:

"Inden for disse rammer er der imidlertid ekstreme forekomster af liv på Jorden, som kan fortælle os noget om mulige eftersøgningssteder på råkolde Mars."

Nealson og hans kolleger fandt for nylig en organisme, som er den hidtil mest ekstreme, hvad angår de temperaturer, den kan overleve under. Corien Bakersman, studerende i Nealsons laboratorium, opdagede en bakterie ved navn psychrobacter cryopegella. Den lever og reproducerer sig under betingelser så kølige som -10 graders Celcius. Opdagelsen af denne bakterie i en flydende saltsø under Sibiriens permafrost blev offentliggjort i det videnskabelige tidsskrift *Astrobiology*.

Bakterien kan fortsat fungere og overleve selv ved en temperatur på -20 graders Celcius, selv om den standser selve formeringen ved denne lave temperatur.

"Denne organisme kan eksistere ved en lavere temperatur end nogen anden tidligere opdaget organisme," fortæller Nealson.

Nealsons team regner med, at på visse tidspunkter af Mars' historie, har tipningen af planetens poler til en mere skrå omdrejningsakse opvarmet kalotten på nordpolen til -20 graders Celcius eller mere på grund af den øgede solvarme.

"Hvis isen i de polare egne blev opvarmet til vandform, ville organismer som cryopegella kunne have vågnet og repareret skader, der måtte være opstået i deres forskellige cellekomponenter," fortæller Nealson.

Når så betingelserne skiftede få millioner år senere, og planeten blev koldere og koldere, kunne disse organismer have været de sidste overlevende. Det betyder ikke nødvendigvis, at der er mikrober i dvale i iskapperne på Mars. Men det antyder en bredere ramme for mulige lokaliteter for livsbetingelser, så Nealsons materiale bør tages med i betragtning.

Andre forskere er enige, og flere opdagelser Jorden over af denne type i de senere år indikerer, at polarregionerne på Mars kunne være primære "jagtområder". Som på Jorden kunne organismer i disse områder måske være dækket af naturligt forekommende "frostvæske" eller være i stand til at gå i dvale i tusindvis af år, afventende en kortvarig optøning.

De nuværende to Mars-landere skal ikke udforske polarregionerne. Men NASA's Mars Phoenix Lander, der er fastsat til opsendelse i 2007, er beregnet til at undersøge nordpolsområdet.

Imidlertid erkender videnskabmænd, at der sagtens kunne være liv, der ikke kræver vand, andetsteds i universet. Og nogle astrobiologer forsøger at udforske disse muligheder. Men det er et vanskeligt emne at beskæftige sig med. Når man leder efter liv, som vi ikke kender til, er det vanskeligt i sig selv at have en mening om, hvad man skal forvente. Nealson er i forreste linje hvad angår en gryende anstrengelse for i det mindste at overveje, hvad der kunne være derude.

"Det vil have form og komposition. Det vil have struktur," sagde Nealson ved en sammenkomst for astrobiologer forrige år. Disse karakteristika er nødvendige for at omsætte en slags energi til en anden - en proces som han anser for at være fundamental for livet.

"Der er selvfølgelig andre elementære ting. Livet reproducerer sig selv, og livet udvikler sig. Og fordi det forbruger energi, producerer det også affaldsstoffer. Og det har nogle bestemte aktiviteter, der synes at være universelle, og en af dem er bevægelse."

Så måske er der liv på Mars, måske er der ikke. Hvis der findes nogle kræ deroppe, er de måske, måske ikke, som bakterier på Jorden. Under laboratoriebetingelser var videnskabsmænd i 2001 i stand til at få encellede organismer til at optage aminosyrer – en fundamental byggesten for liv, som ingen andre kendte livsformer anvender.

Denne opdagelse er på kanten af skabelsen af kunstigt liv, siger eksperter. Den indikerer også, at liv andre steder i universet kunne fungere efter fuldstændigt anderledes regler end dem, vi er vant til. Hvis liv på Mars er fundamentalt forskelligt fra, hvad videnskabsmænd anser liv for at være, så kan de nuværende og fremtidige rummissioner måske overhovedet ikke opdage, hvad der måtte findes lige neden under deres mekaniske næser. ❑

Kilde: *Space.com*